

Cena
1,20 eiro

Nr. 37
(11 568)

SVĒTDIEN – MĀTES DIENA.

Kurzemnieks
vaicā, ko esat
mantojuši no
savas mammas.
→ 3. lpp.

Latvijas kauss mūsu Kristam Neilandam

„Finišs bija smags, bet aizraujošs,” tā kuldīdznieks Kristis Neilands sacīja par uzvaru *Veloprofa* Latvijas kausa izcīņā šosejas riteņbraukšanā, kas trešdienas vakarā notika digitālajā platformā Zwift.

Latvijas kausa izcīņā šosejas riteņbraukšanā digitālajā programmā Zwift kuldīdznieks Kristis Neilands pedālējās, braucot uz treniņiera privātmājā Priedainē. Viņš rāda: „Datorā var redzēt, cik ātri minu pedāļus, cik ātri kustos.”

Virtuālo sacensību pēdējā kilometrā riteņbraucējam Mārtiņam Blūmam izdevās no K.Neilanda un Toma Skujiņa atrauties. „Finiša spurtā, cīnoties plecu pie pleca ar Tomu, mums izdevās Mārtiņu panākt, un beigās man arī izdevās izcīnīt uzvaru,” stāsta Kristis. Otrajā vietā ierindojās T.Skujiņš, trešajā – M.Blūms.

Kamēr nav iespējas rīkot īstas sacensības, Riteņbraukšanas federācija un veikals *Veloprofs* apvienoja spēkus un Latvijas kausa sacensības noorganizēja digitālajā programmā *Zwift*. Sportisti katrs savā mājvietā brauca ar velosipēdu, kas novietots uz velotreniņiera. Vairākos apļos bija jāpieveic 40 km pa Austrijas pilsētas Insbrukas ielām un apkārtnes ceļiem. Pedālējās 70 riteņbraucēju.

„Lai arī šīs ir virtuālas sacensības, ir azarts un vēlme pacīnīties ar citiem,” saka K.Neilands. „Šo treniņieri izmantojam treniņos, arī sliktos laika apstākļos. Tomēr man labāk ir izbraukt sešas stundas laukā nekā stundu virtuālajā vidē.” Treniņos Kristis strādā tik daudz, lai sevi uzturētu formā: „Bet nu ir zināms kalendārs, un sezona atsāksies 1. augustā. Ir mērķis, kam gatavoties.”

Dienu iepriekš kuldīdznieks tādā pašā veidā finišēja 18. vietā labdarības sacensībās *Tour for All*. To mērķis – iegūt ziedojumus organizācijai *Ārsti bez robežām*. Riteņbraucējiem bija jāpieveic 46,32 km distance pa Ričmondas bruģa kāpuma apli ASV.

Inta Jansone
Lāsmas Reimanes foto

PADOMI:

kas jāzina pirms pārgājiena;
kāpēc pakomāti tik ērti;
kā palīdzēt kaķim;
kā uzlikt pavasari uz šķīvja.

→ 14. lpp.

DĀRZNIECĪBAS IELAS REPORTĀŽA.

→ 7. lpp.

„Gaiļezērā pacienti ir daudz smagāki un ir plašāka palīdzība. Šeit lielākais izaicinājums: nereti esmu viens, un jaunam speciālistam tā ir ļoti liela atbildība,” saka Kuldīgas slimnīcas anesteziologs-reanimatologs

ARDIS BĒRZIŅŠ.

→ 10. lpp.

Kuldīdzniecei, Latvijas Universitātes studentei **AUCEI MŪRNIECEI** sports vienmēr pirmajā vietā: „Galvenais ir motivācija un gribasspēks, tad viss izdosies.”

→ 12. lpp.

Kurzemnieka reklāmas daļa ir atvērta KATRU DARBDIENU no 9.00 līdz 16.00.

OTRDIEN, 12. maijā:

- Eksāmeni 12. klasēm – kā tie notiks.
- Kartupeļi: šķirnes un prognozes.
- Aira Egle un Šarlotes periods.
- Skrundas RLS un tagadne.
- Kādi plāni Kuldīgas ūdenim.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Ne asakas īstajiem makšķerniekiem!

Alberts
Dinters

Jau nedēļu Latvijas ūdenstilpēs makšķernieki liek vaļā spinningot. Kāds no krasta, kāds no laivas. Ķer lielus un mazus lomus. Atļautus un diemžēl arī neatļautus. Kāds iekrīt, kāds pasprūk sveikā.

Šis pārdomas manī raisīja 1. maijā redzētais, kad kopā ar Valsts vides dienesta inspektoriem izbraucām pārbaudē, lai palūkotu, vai spinningošanas sezonā tiek ievēroti noteikumi. Pirmais, kas jāsaka un par ko ir prieks, proti, lielākā daļa pārbaudīto makšķernieku ir apzinīgi. Ar dokumentiem viss kārtībā, loma apjoms un zivju izmērs tiek ievērots. Viņi ir tā copmaņu daļa, kuri zivju ķeršanu apvieno ar patīkamu atpūtu un kuriem ar neviltotu prieku gribas novēlēt: „Ne asakas!”

Bet ir arī tādi, par kuriem gribas nogrozīt galvu. Pirmkārt, jau par to, ka, saprotot – ir iekrituši, to neatzīst, bet sāk stāstīt pasakas. Katru gadu bijuši apzinīgi, pirkusi makšķernieku karti, bet, redz, šogad kaut kā piemirsies. Beidziet, kungi, šādiem stāstiem jau izsenis neviens netic.

**„Dabu neesam
mantojuši
no senčiem.
Mēs to esam
aizņēmušies no
bērniem.”**

Nav kartes? Atzīsti un nopērc! Tas mūsdienās nav grūti izdarāms. Reida laikā bija šāds precedents, un internetā ezera vidū kartes nopirkta.

Otrkārt, ir tādi cilvēki, kuri laivā pamanās iztukšot pa pudelei ugunsdziras, pašiem nesaprotot, ka tādējādi viņi apdraud savu veselību un drošību. Nē, nu, pašiem jau liekas, ka viss ir kārtībā! Jo sevišķi, ja dūša jau tik liela, ka inspektoriem tiek stāstīti Minhauzena cienīgi stāsti, kāpēc nav kartes un kas ezerā tiek darīts.

Un, treškārt, ir tie, kurus es saucu par gaļeniekiem. Proti, cilvēki, kuriem nav gana. Atļautais loms jau saķerts, bet, nē, jāturpina ķert nākamās. Un tas nekā, ka lomā ir tādas zivis, kas uzreiz jālaiž atpakaļ. Ir tāds labs ebreju teiciens krievu valodā *Жадность фраjera* погубит*. Nabes ezerā redzētais to labi pierāda, jo divu zemmera līdaku paturēšana vienam makšķerniekam galu galā var izmaksāt tuvu 300 eiro. Vai nodarījums atmaksājas? Ikviens skaidri domājošs makšķernieks atbildēs, ka ne. Gan domājot par savu maku, gan par dabu.

Ir jāpiekrīt dabas tēmu žurnālistam Mārim Oltem, ka makšķerējot jāpadomā arī par to, ko pēc sevis atstāsim un vai vienas dienas prieks ir tas, kas vajadzīgs. Es teiktu, ka labāk šo lomu ķeršanas prieku izstiept daudzu dienu garumā nekā izslānīt upi vai ezeru vienā piegājienā, domājot tikai par sevi. Diemžēl ir tāda sabiedrības daļa, kas, kā bija, tā būs gatava slānīt laukā no upes visu pēc kārtas. Tādēļ ne asakas īsto makšķernieku ģintij!

*Frajers – padumjš cilvēks ar pretenzijām; arī nepieredzējis noziedznieks

TRĪS PAR VIENU

12. maijā valdība lems par ārkārtējās situācijas saglabāšanu vai atcelšanu un ierobežojumiem. Kādiem tiem būtu jābūt?

VAR NEDAUDZ MAZINĀT

1. Jeļena Mjasņikova, epidemioloģe, Kuldīgas slimnīcas infekcijas kontroles komandas vadītāja:

– Distancēšanās būtu vajadzīga joprojām, noteikti arī masu pasākumi jāaizliedz. Varētu ierobežojumus mīkstināt medicīniskajos pakalpojumos, lai būtu pieejami plānveida izmeklējumi pie ginekologa un citiem speciālistiem. Turpinot pacientus distancēt, profilaktiskos pasākumus vajadzētu ļaut, jo ļoti daudziem bija liegti izmeklējumi, uz kuriem gaidīts

ne tikai mēnesi, bet daudz ilgāk.

Ir tāda sajūta, ka Covid-19 jomā iestājies zināms saslimstības līmenis, bet sagaidāms palielinājums. Kādu daļu inficēto vēl atklāsim, viņi un kontaktpersonas būs karantīnā vēl divas nedēļas, bet vēl tālāk, iespējams, saslimstība mazināsies. Ja tā notiks, varētu mazināt ierobežojumus arī sabiedriskajā sektorā, bet pagaidām vēl ne.

12. klašu beidzējiem eksāmenu kārtošana maskās, ievērojot divu metru distanci, būtu pieņemama. Bet

pārējiem šajā mācību gadā atgriezties skolā nebūtu labi. Bērnodāros var turpināt darboties apvienotās grupiņas, kurās ir bērni, kuru vecākiem nav citas iespējas. Protams, mērot temperatūru, lūdzot vecāku apstiprinājumu, ka nav bijuši saskarē ar saslimušajiem. Visus bērnus tur laist vēl nebūtu pieļaujams. Vecākiem šajā laikā ir ļoti liels stress, jo nav viegli nemītīgi nodarbināt bērnus un tikt galā ar saviem darbiem, bet citu variantu nav. Nelielas sapulces vai koncertus vēl nevarētu atļaut.

GRŪTI IZPILDĪT, BET CENTĪSIES

2. Raimonds Lapuķis, Kuldīgas kafejnīcas *Pagrabiņš* īpašnieks:

– Ideālais variants būtu atgriezties tādā režīmā, kāds bija pirms 12. marta. Bet skaidrs, ka ātri tas nenotiks. Mūsu sfērā, ievērojot distanci, ir grūti un pat neiespējami strādāt. Sabiedriskās ēdināšanas vietas visas to pārkāpj un pārkāps, jo nevar cilvēkam ēdienu pasniegt no tāda attāluma. Līdzīgi kā

frizieri, manikīri un vēl citās sfērās strādājošie to pārkāpj. Mums apgrūtinājums ir arī tas, ka pie galdiņa var sēdēt divi cilvēki. Ja atnāk kompānija un apgalvo, ka visi ir no vienas mājsaimniecības, mums jāuzticas. Nevaram pārbaudīt, kur un kā viņi dzīvo. Grūti pateikt, ko lems valdība, bet domāju, ka distancēšanās droši vien būs jāievēro līdz pat rudenim. Uzņēmējdarbībai patīkami tas nav.

Pagrabiņš kopš 22. marta ne-strādā, bet esam nolēmuši, ka pēc 12. maija atsāksim – pagarinās ārkārtējo situāciju vai nepagarinās. Cik labi tas izdosies, vēl nezinām, jo ar ierobežojumiem neesam strādājuši. Redzējuši esam, kā to citi dara, mēģināsim arī mēs izpildīt. Ja jau likums mums ļauj strādāt, skaidrs, ka tas jā dara. Pretrunas ir, jo visas prasības grūti izpildīt, bet centīsimies.

JĀSAGLABĀ, KĀ IR

3. Jolanta Klauga, ģimenes ārste:

– Jāievēro vēl kādu laiku tas pats, kas līdz šim ir spēkā. Divu metru distance un aizsargmaskas nepieciešamas sabiedriskajā transportā. Kopš 23. aprīļa medicīniskie pakalpojumi

ir mazliet paplašināti. Izmeklējumi iespējami ne vairs tikai akūtos gadījumos, bet nelielā daudzumā arī plānveida.

Ikdienā tiek konstatēti mazāk jauno Covid-19 slimnieku, bet tas nenozīmē, ka infekcija beigusies.

Situācija vēl ir diezgan nenoteikta, tādēļ ierobežojumus nevar atcelt. To var darīt pakāpeniski. Bet tā, kā bija marta sākumā, nebūs vēl ilgi.

Jolanta Hercenberga

FOTOKOMENTĀRS

Katram savs parkošanās veids.

Lāsmas Reimanes teksts un foto

MANUPRĀT

Visi grib to labāko

Vēl mēnešus divus Kuldīgas kultūras centra pārbūves projektēšana būs tas karstais kartupelis, ko viņšim mēs visi (lasiet 5. lpp.). Tik ļoti gribas, lai šis vērienīgais projekts neatkārtotu Kuldīgas manēžas vai baseina likteni, kad līdz vislabākajam rezultātam pietrūkst vien tā, ka neatbilst daži centimetri baseina flīžu pārkarē vai ir nepareiza virāža skrejceļiņā. Visiem ir tikai viena vēlme: lai pārbūvētajā kultūras centrā labi justos gan skatītāji, gan pašdarbnieki, gan viesmākslinieki, gan administrācija, turklāt lai rezultāts tiktu panākts bez pārmaksas, neizjaucot to, kas jau darbojas (piemēram, lielo zāli vai kinozāli), bet paplašinot un modernizējot to, kas patiesi šīs iestādes funkcijām neatbilst. Turklāt to vajag panākt, nepārmērot un neaizbaidot projektētājus, kurus ierobežo noteikta telpu platība un vecpilsētas prasības.

Inguna Spuleniece

Ja jūs avīzē pamanāt kādu kļūdu vai neprecizitāti, būsim priecīgi, ja darīsiet mums to zināmu pa tālruni 63350567.

Kurzemnieks

Kuldīgā, 1905. gada ielā 19, LV-3301

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567, redakcija@kurzemnieks.lv.

Žurnālisti: Daina Tafelberga – 63350563, daina.tafelberga@gmail.com;

Jolanta Hercenberga – 63350568, jolantah99@gmail.com;

Alberts Dinters – 63350568, alberts.dinters@kurzemnieks.lv;

Inguna Spuleniece – 63350565, inguna.spuleniece@kurzemnieks.lv;

Lāsmas Reimane – 63350568, reimane.lasma@gmail.com;

Inta Jansone – 63324881, inta.jansone@kurzemnieks.lv.

Literārā redaktore Dina Porīņa – 63350568, dina.porina@kurzemnieks.lv.

Maketētājas: Laila Liepiņa – 63350568, laila.liepina@kurzemnieks.lv, Inese Slūka – 63350563, reklama@kurzemnieks.lv.

Reklāmas nodaļa – 63324881, sludinajumi@kurzemnieks.lv.

Izdevējs – SIA Jaunais kurzemnieks. Reģ. nr. 1400. Iznāk otrdienās un piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz Kurzemnieku obligāta.

Iespiests SIA Poligrāfijas grupa „Mūkusalas” Rīgā, Mūkusalas ielā 15a. Metiens – 3007.

RUNĀ SPECIĀLISTS

Dzimumu līdztiesība – arī mediju atbildība

Marita Zitmane, dzimtes studiju pētniece, Latvijas Universitātes Sociālo zinātņu fakultātes docente, kampaņas *Atvērtība ir vērtība* vēstnese

Tādas cilvēkam svarīgas īpašības un vērtības kā sievišķība, vīrišķība, skaistuma etaloni, veiksmē, panākumi un gods ir sociāli konstruēta izpratne, par ko sabiedrība vienojas – pašlaik to saprotam tieši tā un ne citādi. Un, kaut arī pēdējos gados arvien vairāk runājam par dzimumu līdztiesību, mēs kā sabiedrība joprojām sagaidām, lai sievietes un vīrieši ar savu izskatu, izturēšanos, dzīvesveidu utt. piepilda noteiktas gaidas. Liela nozīme mūsu izpratnē par sievišķību ir arī medijiem. Kāda tad jābūt sievietei 21. gadsimta Latvijā?

Lai kā mums gribētos būt mūsdienīgiem, Latvija kopumā savos uzskatos ir konservatīva. Sieviete sabiedrības acīs vēl aizvien ir aprūpētāja: *normāla* sieviete rūpējas par bērniem, labi izskatās, viņai patīk iepirkties, viņa ir emocionāla un nav piemērota vadošiem amatam, zinātnē vai autobusa vadīšanai. Tieši tāpat kā vīrieši neraud, domā tikai par seksu, viņiem jābūt apgādniekiem un viņi nevar būt bērnu audzinātāji, jo tas ir jocīgi, nevēlami, un vispār aizdomīgi.

Kā to mainīt? Piemēram, mediji varētu neizdalīt atsevišķas vīriešu un sieviešu tēmas. Vai vīrietis nedrīkst interesēties par savu emociju pasauli? Vai sieviete nevarētu vēlēties uzzināt, kādu urbi vislabāk izmantot nelielam remontam? Tāpat noteikti nevajadzētu tirāžēt priekšstatu par sievieti, kura var visu. Un vīrieti, kurš ir vientuļa sala, dzīvo tikai un vienīgi savam priekam, nododas savām interesēm, ģimenei faktiski neparādotes redzeslokā.

Medijos parādās vēl viena ļoti kaitīga tendence – mediji kultivē tādas

supersievietes tēlu, kura visu spēj un pagūst. Tāpēc vēl jo vairāk ir svarīga izpratne par dzimumu līdztiesību, par ģimeni kā partnerattiecībām, kurās rūpes par bērniem un māsaimniecību ir pāra atbildība. Realitātē, savienojot privāto dzīvi un darbu, automātiski pieņemam, ka tieši sievietei būs svarīgi paņemt bērnu līdzīgu uz darbu vai strādāt attālināti. Realitātē vēl aizvien tēvs no abiem vecākiem biežāk ir jautrais, ar kuru bērns rotaļājas, sporto un dodas pastaigāties, jo mammai nav laika – viņa tikmēr tira māju un mazgā veļu. Līdzsvars var rasties tikai tad, kad abi vecāki kopā plāno, ko darīs, ko ēdīs, kurp dosies, un to arī kopā īsteno. Kamēr viens domā par karjeru, bet otrs – par visu, kas vēl jāpaspēj pēc darba, par to, kā labi izskatīties un likt visiem justies laimīgiem, pozīcijas jau uz starta līnijas nav vienlīdzīgas.

Cilvēka izvēlēm būtu jābūt atkarīgām no viņa interesēm, bet, visticamāk, ikviens no mums piedzīvojis situāciju, kad ir centies atbilst apkārtējo gaidām. Pienācis laiks jaunam domāšanas veidam. Ir normāli gan raudāt, gan spēlēt futbolu. Nav jāsmējas par zēnu, kurš dzied korī. Sieviete nav jāsaņem darba devēja pārmetumi, ja viņa neiet uz darbu un paliek mājās ar bērnu. Un nav jāsaņem nievas, ja viņa atstāj bērnu vīram un pati iet uz darbu. Nav jānodala māsaimniecības pienākumi, lai nesanāk tā, ka vīrs māc tikai ūdeni uzvārit. Vīrietis drīkst studēt to, kas viņam patīk, nevis to, kur varēs vairāk pelnīt, jo vīrietim jābūt apgādniekam. Lai tuvotos tai lieliskajai nākotnes sabiedrībai, kurā cilvēki ir paši, nevis priekšstati, kam jāatbilst.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Svētdien – Mātes diena. Ko esat pārmantojis/-usi no savas mammas? Kā svinat šos svētkus?

Katrīna Olštreina, studente:

– Mana mamma ir deju skolotāja, tāpēc noteikti esmu pārmantojusi lielu degsmi un mīlestību pret deju, kas spraucas ārā pa visām malām. Sešus gadus dejuju sporta dejas, pēc tam divus – teātra dejas. Gribētu turpināt vēl – tas ir mans mazais sapnis. Mamma iemācījusi arī dzīvesprieku un darbīgumu. Esmu pateicīga, ka viņa ļoti, ļoti daudz laika velta mums – ģimenei, kas ir pats svarīgākais dzīvē. Jā, mēs Māmiņdienu svinam, visa ģimene braucam pie vecmāmiņas ar ziediem un kūkām, pavadām kopā laiku.

Aiga Amoliņa, skolotāja:

– Visspilgtākais, ko esmu mantojusi no mammas, ir raksturs. Esmu spītīga tāpat kā viņa. Bet labākais, kas man ir no mammas, ir tas, ka viņa ir dikti taupīga, līdz ar to arī es tāda esmu. Tas ir ļoti labi, jo mums nekad nekā netrūkst, jo vienmēr ir ietaupījumi. Un vēl no mammas ir pedantisms – mums dikti patīk kārtība, reizēm pat sakašķējamies katra savas kārtības dēļ. Māmiņdienā katru gadu mammai dāvinu ziedus, un noteikti ir kūka, jo tā vienmēr liecina, ka mājās ir svētki. Ja laikapstākļi atļauj, dārzā tiek uztaisīts pikniks ar gaļas cepšanu.

Eduards Dambergs, Kuldīgas novada muzeja vadītājs:

– Mani vecāki – gan tētis, gan mamma – vienmēr ir rūpējušies par ģimeni, un tas ir tikums, ko no viņiem esmu iemācījies. Mamma jau no mazotnes ir atgādinājusi un mācījusi pamatlietas, kas būtu jāzina ikvienam zēnam un vīrietim – sākot ar tik vienkāršu lietu kā palaist sievietes pa priekšu un atvērt durvis. Vēl noteikti no viņas ir pārņemta neatlaidība – nekad nedrīkst padoties, jāiet uz priekšu, mērķis jāsasniedz. Mātes dienā par tradīciju ir kļuvusi satikšanās un, protams, mammas sveikšana ar ziediem. Cenšos apsveikt arī vecmāmiņu.

Dārta Girgensone, divu bērnu mamma:

– No mammas esmu iemācījusies ēst

gatavošanas prasmes un dažādus knifņus. Pārmantojusi radošumu, piemēram, kā bērniībā mamma spēlējās ar mani un visu ko taisīja, tā tagad cenšos to dot saviem bērniem. Taisām leļļu mājas no kartona kastēm un citas lietas. Mamma ir iemācījusi nekad nebaidīties sevi aizstāvēt un cīnīties, ja tas nepieciešams. Katru gadu Māmiņdienā cenšos sagatavot mazu pārsteigumu. Mamma man ir pati labākā.

Amanda Krūmiņa, strādā skaistumkopšanā:

– Vienmēr esmu apbrīnojusi savu mammu. Viņa dzīvē tiek ar visu galā, apbrīnoju to cīņas sparu, viņas labestību un vienkāršību. Esmu to mantojusi, arī atbildības izjūtu. Šos svētkus svinam pavisam vienkārši – pie galda ar kādām īpašākām pusdienām un kūciņu. Kopš vairs nedzīvoju pie vecākiem, šos svētkus svinēt vairs nesanāk. Biežāk sanāk sazvanīties un ar māsas palīdzību uzdāvinātu kādu dāvanīņu.

Renārs Sakne, skolotājs:

– Mamma jau pirms vairākiem gadiem aizgāja. Viņa mani uzaudzināja viena, iemācīja dzīves pamatus, skatījumu uz dzīvi, vērtības. Stāstīja par dzimtu, par to, kā gājis mūsu ģimenei. Mana mamma bija ar raksturu un spītību. Esmu pārmantojis mērķtiecību un uzstājību. Man ir meita, un viņa Māmiņdienā vienmēr apsveic savu mammu. Pašlaik viņa ar savu ģimeni dzīvo Cēsīs. Nezinu, vai šogad iznāks apsveikt klātienē, jo ievērojam distancēšanos.

Zane Zeidaka, māmiņa:

– Gribētos vairāk teikt, ko mamma man iemācījusi. Visus dzīves pamatus: lai būtu laba sieva vīram, laba mamma dēliem un labs draugs saviem draugiem. Esmu pateicīga Dievam, ka man ir tik lieliska mamma, kas ir kā labākā draudzene. Esmu pateicīga par padomiem un dzīves gudrību, par sirsniņu un atbalstu it visā. Par mīlestību – tā viņai ir neizmērojama! Māmiņdienā parasti iepriecinām mammu ar ziediem un dāvanām un aizbraucam uz kādu viņai patīkamu vietu.

Lāsma Reimane

PĒC PUBLICĒTĀ

Paši skolēni vien mēslojot

Pēc raksta *Ko dara skolu tehniskie darbinieki kāda kuldīdzniece piekrit Kuldīgas Centra vidusskolas tehniskajiem darbiniekiem, kuri uzskata par pazemojumu plašā skolas apkārtnē lasīt atkritumus.*

„Bieži iznāk iet pa takām no skolas līdz veikalam *Maxima*. Tad arī redzu, ka lielu daļu

to atkritumu izmētā paši skolēni. Vismaz labi, ka citus gadus talkā savāca. Bet apkopējām pēc šiem bērniņiem jau ikdienā jātīra telpas, kur nu vēl ārpus tām,” saka kundze. Līdzīgu ainu viņa vērojot arī V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas apkaimē.

Inguna Spuleniece

MUMS ZVANA

Nepaieļ garām

Kāda kundze no Padures aicina palīdzēt slīmam vīram gados.

Viņa skaidro, ka pagastā dzīvo 70 gadu vecs vīrietis ar vāju dzirdi un redzi, bet izdzīvošanai viņam esot tikai valsts sociālā nodrošinājuma pabalsts – 64 eiro. „Viņš piepelnījās, lasīdams pudeles, bet dārza ratiņi, kuros viņš tās lika, savu nokalpojuši. Mans vīrs jau laboja riteni. Vārbūt kādam ir lieki ratiņi, ko vecītim ziedot. Viņš šad tad ir pie mums ienācis, tad es iedodu kādu eiro, kaut ko no produktiem. Bieži esmu pajautājusi, ko viņš grib, kā palīdzēt, bet vīrietis atbild, ka neko neprasa. Citi saka, lai iet strādāt. Nu, nav tur nekāda darītāja! Ja viņam atkal būtu ratiņi, tas palīdzētu,” teic padurniece.

Pagasta pārvaldes vadītāja Brigita Lange atzīst, ka vīrietis ir sociālo darbinieku redzeslokā – viņam ir trūcīgās personas statuss, pienākas arī Eiropas Savienības pārtikas pakas, ar kurām viņš padaloties arī ar paziņu Ābeļciemā. „Viņš mums ir tāds vācējs – savāc ne tikai pudeles, bet arī kādas mantas ceļmalās vai pie atkritumu konteineriem. Toties ļoti godīgs! Bieži ceļmalās atrod izkritušus makus un tos vienmēr atnes uz pagasta pārvaldi. Tur ir bijuši dokumenti, arī nauda. Mēs tos cilvēkus meklējam, makus atdodam, bet viņi kādreiz atved konfekšu kasti pateicībā. Tad gan vīrs nobrīnās, ka tikai konfekšu kasti. Par to vajadzību pēc ratiņiem grūti teikt – parasti viņš mājās savēl visādas vecas lietas. Tas ir viņa dzīves stils.”

Inguna Spuleniece

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums

„Zivis domātas tam, lai tās ķertu, un tās jāķer! Ja kāds saka, ka viņš to nevar izdarīt, tad problēma ir nevis zivis, bet makšķerniekā,” saka zivaudzētavas *Pelči* vadītājs Valdis Plaudis.

Vēl aizvien meklē pārvaldes vadītāju

Vārmes pagasta pārvaldes vadītāja amatam tiks izsludināts atkārtots konkurss, jo izvēlētais pretendents pašvaldībai sadarbību tomēr atteicis.

Kuldīgas novada domes izpilddirektore vietniece Agnese Buka: „Saprotams, ka būs jāizsludina atkārtots konkurss, un, visticamāk, tas notiks pēc

mēneša. Ceram, ka ārkārtējās situācijas apstākļi mazināsies un būs ērtāka atlase, vieglāka satikšanās un komunikācija. Bija pieteikušies padsmīt pretendenti. Izvēlētajam kandidātam bija personīgs iemesls, tāpēc viņš nolēma atteikties.”

Lāsma Reimane

Rīko virtuālu tirdziņu

Nedēļas nogalē vietnē www.handmademarket.lv notiks pirmais Latvijas rokdarbnieku, amatnieku un mazo uzņēmumu izstrādājumu tirgus internetā. Platformu izveidojusi kuldīdzniece, rotu dizainere, zīmolu *Abiete* un *Zonda Jewelry* radītāja Baiba Ivanovska.

Tirgus būšot atvērts katru otro nedēļas nogali. Ideja B.Ivanovskai radusies, apzinoties sarežģīto situāciju, kādā pandēmijas dēļ nonākuši daudzi: „Pati kā rotu ražotāja esmu apmeklējusi gadatirgus, Pilsētas svētkus un amatnieku tirdziņus. Zinu, ka dalība tajos daudziem ir pamata ienākumu avots, bet ar šo krīzi esam apturēti. Tā kā tirdziņi var nebūt visu gadu, izpētīju, ka Latvijā trūkst mājaslapas, kurā visi tirgotāji apvienotos.

Jaunajā vietnē ir tirgotāju profili jeb virtuālie stendi. Tajos var redzēt piedāvājumu, informāciju par ražotājiem, ir saite uz viņu interneta vietni. Tirgus dienās katras otrās nedēļas beigās tiks pievienota un aktivizēta vēl viena poga. Tā nodrošinās to, ka jebkurš pircējs, ieinteresējoties par kādu precī, varēs vatsapā

sazināties ar tirgotāju. Aiz katras lietas stāv kāds cilvēks. Lai to sajustu, aicinājām tirgotājus izveidot īsu video, kurā pastāstīt par savām precēm. Bet tas vēl ir jaunums, un cilvēki tam īsti nesot gatavi. Ar laiku ieviesīsim.

Mūsu mērķis ir ikvienam tirgotājam dot iespēju atrast jaunus klientus. Platformā ir kā klātienē tirdziņā: kad uz to ejam, nezinām, ko pirsim. Ieraugām, iepatīkas, un tad nopērkam. Šī ir arī iespēja ieinteresēt tos pircējus, kuri dzīvo ārpus Latvijas, bet novērtē mūsu produkciju.”

Pagaidām dalību vietnē tirgotāji var pieteikt bez maksas, bet ar laiku tas varētu būt maksas pakalpojums. Pašlaik ir apskatāms vairāk nekā 30 piedāvājumu, bet skaits ik dienu pieaugot.

Jolanta Hercenberga

Vai Turlavā notikusi nelaime?

Kurzemnieka redakcijai zvanīja satraukta Turlavas iedzīvotāja, kura vēlējas noskaidrot, vai patiesībai atbilst runas, ka pirms vairākām nedēļām seno kuršu kulta vietā Elku birzī, kas atrodas pie Kuldīgas–Aizputes šosejas pāris kilometru no pagasta centra, atrasts miris cilvēks.

Redakcija sazinājās ar Valsts policijas Kuldīgas iecirkņa priekšnieku Normundu Alecki, kurš apstiprināja: jā, šāds gadījums bijis. Viņš tikai atklāja, ka vīrietis bijis gados jauns, bet, lai netraucētu izmeklēšanai, neko vairāk pastāstīt nedrīkstēja.

Alberts Dinters

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Apzog īpašumus, brauc bez tiesībām

Stāsta Valsts policijas (VP) Kuldīgas iecirkņa priekšnieks Normunds Aleckis

No 30. aprīļa līdz 7. maijam reģistrēti 88 notikumi. 14 gadījumos sāka izmeklēšana. Svarīgākie ir gadījumi, kad konstatēta nauda ar viltojuma pazīmēm, alkohola zādzības tirdzniecības vietās. Zādzības ar iekļūšanu svešos īpašumos bijušas Rendā, Nīkrācē un Kuldīgā. Arī Snēpelē uzdarbojušies zagļi, bet tur mantas nozagtas nelielā skaitā. Viena izmeklēšana sāka par emocionālo vardarbību pret nepilngadīgo. Savukārt Skrundā tīši bojāta automašīna. VP rīko-

jusi pasākumus narkotisko vielu aprites apkarošanā, un šādas vielas ir izņemtas.

Ceļu satiksmē uzrakstīti 102 protokoli. Autovadītāji gan pārkāpuši atļauto ātrumu, gan runājuši pa telefonu, gan sēdušies pie stūres bez vadītāja apliecības un alkohola reibumā. Tāpat ir protokoli pāris velosipēdistiem. VP darbinieki aktīvi uzraudzījuši distancēšanās ievērošanu. Ir bijušas gan personu, gan situāciju pārbaudes.

Alberts Dinters

Muzikāls sveiciens māmiņām

Svētdien 13.00 Kuldīgas YouTube kanālā un pašvaldības Facebook kontā būs skatāms Mātes dienai veltīts koncerts.

Tiešraidē sirsnīgā programmā dziedās bērni, jaunieši un soliste Agnese Čīče. Klavieres spēlēs Zigurds Turss, perkusijas un saksofonu – Ralfs Grāveris-Prenclavs, ģitāru – Raimonds Patmalnieks, kurš kādā priekšnesumā uzstāsies kopā ar mazmeitu Šarloti

Patmalnieci. Viņa līdzīgi kā pārējās mazās dziedātājas Gabriela Rungovska, Heidiņa Jēkabsone, Alīna Rone, Elīza Prūse un jauniešes Reičēla Rone un Ieva Dorbe pie A.Čīčes mācās solodziedāšanu.

Jolanta Hercenberga

Par putekļiem un vingrošanu

Putekļainie ceļi bija galvenais jautājums Kuldīgas novada pagastu pārvalžu vadītāju sanāksmē, kas šoreiz notika videoformātā.

KAISĪT VAI BRAUKTUVI UZLABOT?

Pilsētā grantētās ielas ar pretputes materiālu apstrādā *Kuldīgas komunālie pakalpojumi*. Kā norādīja domes priekšsēdes vietnieks Viktors Gotfridsons, pilsētas pieredze nederēs, jo atšķirīgs ir ceļu garums un apdzīvotība (laukos mājas nav tik cieši viena pie otras). Turklāt Kuldīgā arvien vairāk ielu tiek uzlabotas ar dubulto virsmas apstrādi, kas segumu pārvērš līdzīgu asfaltam, līdz ar to putekļu tikpat kā nav. Laukos pretputes materiālu pārvaldes kaisa galvenokārt pagasta centrā.

Rumbas pagasta vadītāja Lija Šēle dalījās pieredzē, ka pretputes materiāls otro gadu tiek iepirkts arī intensīvi noslogotiem tranzīta ceļiem uz attīrīšanas ietaisēm un Rumbenieku ciemu, kur to kaisa paši iedzīvotāji. Viņi to iemācījušies darīt pareizi un atbilstīgā laikā, jo pilnīgā sausumā kaisīšana nelīdz. Vajadzīgs neliels mitrums, tādēļ jānotver īstais brīdis. Rumbeniekiem pietiekot ar septiņiem

maisiem, lai nokaisītu ceļu cauri ciemam, pa kuru tiek braukts visvairāk. Viens maiss maksā 14–16 eiro. Summa nav liela, tomēr pagastu autoceļu fondā brīvu līdzekļu nav, jo tie vajadzīgi ikdienas uzturēšanai, tostarp greiderēšanai, par ko saņemts daudz sūdzību. V.Gotfridsons piebilda, ka putekļaini ir ne tikai pašvaldības, bet arī valsts ceļi, kuru tuvumā atrodas privātmājas. Izskanēja ierosinājums turpmāk arī pagastos vairāk pievērsties grants ceļu dubultās virsmas apstrādei, jo rezultāts būs lētāks, nekā regulāri izkaisot pretputes materiālu.

VAR NOPIRKT PRIVĀTI

Kurzemnieks, sazinoties ar *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* (KKP) ielu un laukumu apsaimniekošanas daļas vadītāju Gati Ozolu, noskaidroja, ka pretputes materiālu (kalcija hlorīda pārslas) līdz šim pirkusi uzņēmumi un pagastu pārvaldes. Tagad to var iegādāties arī privātpersonas,

bet šāds pakalpojums nav KKP pamatdarbība, tāpēc netiek reklamēts. Vēlams iepriekš sazināties pa tālr. 63321963.

KĀ LABĀK VINGROT

Vēl pārvaldnieki runāja par vingrošanu iedzīvotājiem, ko pārtrauca ierobežojumi Covid-19 izplatības mazināšanai. Domes speciāliste Juta Kasakovska interesējās, kā turpmāk nodarbības organizēt jaunās formās. Pieredze ir atšķirīga. Ir tādi pagasti, kuros par vingrošanu interese maza vai tās vispār nav. Pelēcos uz bezmaksas nodarbībām nākuši apdesmit iedzīvotāji, uz maksas – pat vairāk. Savukārt Turlavā bijis pretēji. Vasarā varētu vingrot laukā, ievērojot distanci, bet ne vienmēr būs atbilstoši laika apstākļi. Tika ierosinātas attālinātas nodarbības, un tā varētu iesaistīt jauniešus, kuri uz kopīgajiem pasākumiem nenāk. Taču jaunieši jau tagad izmanto interneta iespējas vingrot ar video palīdzību.

Kuldīgas novada pagastu pārvalžu vadītāji tikās ar domes vadību videokonferencē. Viņi atzina, ka arī šāds formāts der, tomēr tikšanās klātienē esot radošāka.

Dainas Tāfelbergas teksts un foto

Kultūras centra pārbūve. Viss ir procesā

Kuldīgas kultūras centra (KKC) projektēšanā bija iestājies pārtraukums. Tā atsākās martā, bet aprīļa beigās par ēku un pagalma pārbūvi novada deputāti videokonferencē sazinājās ar SIA MARK arhitekti.

Kurzemnieks jau rakstījis, ka pirms gada šī firma uzvarējusi būvprojekta konkursā. Mērķis ir namu kompleksu un pagalmu pārveidot, uzlabojot tehnisko stāvokli un izskatu, izbūvēt papildu telpas mēģinājumiem, administrācijai un noliktavām.

NEATBILDĒTI JAUTĀJUMI

Kā pastāstīja domes priekšsēde Inga Bērziņa, līdz šim vairāk strādājusi projekta vadības grupa, tagad iesaistīti arī deputāti. „Klātienē tikšanās ir ierobežotas, darbs notiek attālināti, tādēļ nebija iespējams visu pārrunāt. Arī šobrīd vēl tas nav izdarīts. Deputātiem bija iespēja noklausīties arhitektu viedokli. Jautājumi ir gan projektētājiem, gan mums kā pasūtītājiem, gan kultūras centram. Būs diskusijas, un novilkta kādu līniju ir pārāgri,” uzsvēra I. Bērziņa.

PLĀNO LIELAS PĀRMAIŅAS

Runājot ar deputātiem, biroja vadošais arhitekts Mārtiņš Ošāns un arhitekte Agate Eniņa uzsvēra, ka šī ir teju 20. reize, kad projekts mainīts, un vēl ne tuvu nav brīdis, kad runāt par to, kur atradīsies, piemēram, mēģinājumu telpu durvis, taču lielākās aprises ir izstrādātas. Arhitekti iecerējuši, ka pagalma noliktavā būs mēģinājumu telpas, uz kurām no lielās ēkas varēs nonākt pa galeriju. Sākumā bijusi ideja, ka tās atrastos pagrabstāva līmenī, bet, iespējams, no šīs domas nāksies atteikties. Deputātus interesēja tas, kā pagalmā varēs iebraukt, piemēram, mašīna ar teātra dekorācijām. Atbilde: pāreju var veidot atveramu kā tiltu. Lielajā ēkā iecerēts pārvietot kinozāli, garderobi paplašināt uz tualetes rēķina, bet to izvietot pagrabstāvā. Arī lielā zāle būtu paplašināma, jo šobrīd tajā ir normatīviem neatbilstoši daudz sēdvietu. Pārbūvējot kompleksu, arī jumta konstrukcijas, vairāk vietas būšot grimētavām un noliktavām, savukārt administrācija tiktu pārcelta uz dzīvojamu māju pagalmā. Pašvaldībai beidzot izdevies ar iedzīvotājiem vienoties

Par lielās ēkas ugunsdzēsības, aiz kura atrodas skatuve, rit spraiga diskusija – tā ir vai nav arhitektoniska vērtība. Vai papildināt to ar piebūvi, tā iegūstot tik vajadzīgo vietu aizskatuvei?

Pēc biroja MARK arhitekti ieceres starp Kuldīgas kultūras centru un mājiņu Alekšupītes krastā varētu būt vēl viens tiltiņš, kas vestu uz pagalmu kā uz vasaras foajē.

par dzīvokļu pārdošanu.

Deputāti interesējās, vai mēģinājumu telpās būs pietiekams apgaismojums un ventilācija. A. Eniņa atbildēja, ka par to, protams, domāts, bet precīza tehniska risinājuma vēl nav.

Dažus deputātus mulsināja iecere par vēl vienu tiltiņu pār Alekšupīti, otru krastu savienojot ar pagalmu. Arhitekti skaidroja, ka tā būtu nostāk esošā KKC emocionālā saite ar vecpilsētu. I. Bērziņa atzina, ka pārdomu vērti ir vairāki arhitektu piedāvājumi: gan tualetes pazemē, gan kinozāles pārvietošana. Vēl aizvien nav kopīga viedokļa par lielās ēkas savienojumu ar pagalmā esošajām.

JĀIEKLAUJAS TRĪSARPUS MILJŅOS

Deputātes Brigita Freija un Baiba Mikāla uzskata, ka projekts veidots ar pietāti pret Kuldīgu. Savukārt Ruta Karloviča un Sigita Vaivade interesējās, vai kultūras centra ļaudis arī ir mierā ar tehnisko izpildījumu. M. Ošāns uzsvēra, ka skatuves tehnoloģijas plānos kopā ar profesionāļiem, kuri līdz šim KKC apkalpojuši. A. Eniņa

papildināja: kad stabilizēsies iecere lielā mērogā, vēl viss tiks izskatīts detaļās.

Deputāts Aleksandrs Lange gribēja zināt par pārbūves izmaksām. Tiekot rēķināts, ka 2300 kvadrātmetros tie būs 1500 eiro par kvadrātmetru – kopumā trīsarpus miljonu. I. Bērziņa atzina, ka uz Eiropas naudu nav ko cerēt līdz pat 2023. gadam, tādēļ viss būs par pašu naudu. 60% vispirms tiks ņemti aizņēmumā no Valsts kases, tiklīdz šāda iespēja pašvaldībām atkal radīsies, bet 40% tiks atrasti pašvaldības budžetā. Viņa atgādināja, ka baseinu uzbūvēt izdevās tāpēc, ka bija nokritušās būvniecības cenas. Arī Zaļās ielas pārbūvei šobrīd atrasts lētāks variants, tādēļ ar KKC pārbūvi nevajadzētu lieki kavēties – jāizmanto brīdis, kad būvnieki nav aizņemti ar Eiropas atbalstītiem darbiem. Priekšsēdes vietnieks Viktors Gotfrīdsons lūdza nemētāties ar idejām un projektu nenorakt, lai arhitektus neaizbaidītu.

SVARĪGI, LAI VAR ĒRTI STRĀDĀT

KKC izpilddirektors Andris Grīn-

valds komentāros ir atturīgs, uzsverot, ka visas aprises vēl nav skaidras un projektētājiem doti uzdevumi. „Mums galvenais, lai ēkas pēc pārbūves ir funkcionālas – lai mēs tajās varētu strādāt,” viņš atzina. Arī direktore Inta Burnevica uzskata, ka komentēt situāciju vēl par agru. Pirms svētkiem Kuldīgas attīstības aģentūras projektu vadītāja Madara Liekmane esot aizsūtījusi arhitektu birojam jaunus uzdevumus, un tiek gaidīta atbilde. M. Liekmane *Kurzemniekam* skaidroja, ka arhitekti iesniedz savu shēmu, pasūtītāji komentē un top nākamā shēma. Pēdējie komentāri ir par tualesu vietu zem mazās zāles, izteikta vēlme, lai virs palīģekas būtu mansarda stāvs, un citas nianšes. „Minimālajam būvprojektam jābūt gatavam pēc diviem mēnešiem. No brīža, kad tas būs apstiprināts, līdz gatavam projektam vēl paredzēti septiņi mēneši,” teic speciāliste.

VĒSTS SADZIRDĒTA

Tam, ka vairākas nianšes būtu pārskatāmas, uzmanību pievērsa deputātes S. Vaivade un Kristīna

Ansone. Ar viņām sazinājušies iedzīvotāji, uzskatot, ka ir tādi aspekti, kas netiek ņemti vērā un kas telpu lietojumu nevis uzlabojot, bet pasliktinot. Piemēram, tiek ierosināts paplašināt zāli, kas ir darba kārtībā, bet netiekot pievērsta uzmanība skatuves izmēriem. Tieši nepiemērotā skatuve ir iemesls, kāpēc uz Kuldīgu netiek vestas lielas teātra izrādes. S. Vaivade: „Mēs kultūras centrā rīkojam tikšanās, aicinot visus deputātus, kā arī citus ieinteresētos, piemēram, vietējos arhitektus. Pirms tam dome sarīkoja videokonferenci, un neviens no deputātiem uz tikšanos tā arī neatnāca. Bet to, par ko runājam, uzrakstījām un nosūtījām visiem deputātiem. Labā ziņa ir tā, ka ar mums bija arī arhitekts Edgars Zalāns. Viņš saprata būtību, kāpēc radušās šaubas, un šo vēsti arī aiznesa līdz visu iesaistīto pušu ausīm. Tas tiek vērtēts un saprasts, ka vispirms vajadzētu tehniski pareizi uztaisīt skatuvi, tad apspriest citas vēlmes un iespējas.”

Inguna Spuleniece
Lāsma Reimanes foto

Mēneša laikā lāpsta jāiedur zemē

Beidzies iepirkums par Kuldīgas rietumu daļas teritorijas starp Planīcas un Ēdoles ielu sakārtošanu – tajā uzvarējusi Liepājas būvfirma CTB.

Kuldīgas attīstības aģentūra deputātus informēja, ka iepirkums iznācis lētāks par kontroltāmē paredzēto. Deputāti atzina, ka šis laiks būvniecībai ir labs, turklāt ārkārtējās situācijas ierobežojumi uz šo nozari neattiecas.

Projektā par degradētās teritorijas labiekārtošanu ietilpst arī Zaļās ielas pārbūve no Ēdoles ielas līdz Ceļu satiksmes

drošības direkcijai Planīcas ielā. Tā tiks paveikta ar Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) un valsts līdzfinansējumu. Kopējās izmaksas ir 1,4 miljoni eiro. ERAF dod aptuveni miljonu (72%), valsts – 80 070 eiro (nepilnus 6%), savukārt pašvaldības daļa ir atlikušie 308 130 eiro (22%).

Pēc iepirkuma procedūras kopējās būvniecības izmaksas būs miljons un 147 522 eiro, no ERAF šogad plānotais avanss ir ap 745 000, no Valsts kases jāaizņemas nepilni 403 000 eiro.

Domes priekšsēde par ieceres īstenošanu bija optimistiska, uzskatot, ka mēneša laikā lāpstai jābūt iedurtai zemē, bet viss darbs jāpabeidz astoņos mēnešos – līdz gada beigām.

Attīstības aģentūras vadītāja Dace Šēle *Kurzemniekam* pastāstīja, ka līdz 6. maijam bija nogaidīšanas periods, kurā vēl bija iespējama iepirkuma pārsūdzība. Iepirkums pārsūdzēts netika, tādēļ tuvākajā laikā ar uzņēmumu slēgs līgumu.

Inguna Spuleniece

Policijas ēka nosolīta

Bijušo Valsts policijas ēku Kuldīgā, Liepājas ielā 26, Valsts nekustamie īpašumi (VNĪ) izsolē ir pārdevuši.

E-izsoļu vietnē vēstīts, ka objekta sākuma cena bijusi 223 800 eiro, solis – 1000 eiro. VNĪ komunikāciju daļa *Kurzemniekam* paskaitroja, ka ziņas par pircēju sniegs tikai pēc tam, kad būs pabeigta pirkuma procedūra – noslēgts līgums un saņemta samaksa. Tas varētu notikt tuvāko nedēļu laikā.

Inguna Spuleniece

Apkārtņi tīra paši

Tā kā Lielā talka šogad nenotiek, pašvaldība aicina apkārtni sakopt individuāli un piedāvā atkritumu maisus. Rumbas iedzīvotāji šim aicinājumam aktīvi atsaukušies.

Pagasta pārvaldes lietvede Eva Reimane stāsta, ka jau kopš aprīļa sākuma, kad izskanēja aicinājums, vai ik dienu kāds atnāk saņemt maisu. Kopējais daudzums nav saskaitīts: vieni savāko atved paši, citi piesaka, lai brauc pakal. Sakoptā teritorija esot plaša, jo atsaukušies iedzīvotāji no visiem ciemiem: Ventas, Novadniekiem, Rumbeniekiem, Ēdām, Mežvaldes, Maņģenes. Pēc pārvaldes novērojumiem vietējie nav lielākie piegružotāji. Izskatoties, ka uz Maņģenes mežiem atkritumus ved pilsētnieki. Bet īpašu vietu, kur krājas atkritumu kalni jeb nelegālas izgāztuves, gan neesot.

Vieni remontē, citi posta

Pavasaris šogad labvēlīgs ceļu remontam, secina pārvaldes vadītāja Lija Šēle.

Noņemts apaugums vairākos kritiskos posmos Paleju–Krišjāņu–Ošenieku ceļā, nomainīta caurteka. Vēl apaugums norakts uz Mežvaldes–Galmicu, Lāčplēšu–Pumpurpuru ceļa, kā arī Ventas ciemā Mazdārzu ielā, kas bija applūdusi un kur vajadzēja ielikt jaunu caurteku. Tagad tiek lāpītas asfalta bedrītes. Drīz varētu sākties grants ceļu remonts ar divkārtējo virsmas apstrādi. Šogad tā paredzēts salabot Ciema ielu un Riežupes ielas galējo posmu. Šiem mērķiem tiek izmantota autoceļu fonda nauda. „Nav pietiekama, lai labi būtu visi ceļi, turklāt tā jātērē vandaļu postījumu novēršanai,” piebilst L.Šēle. „Atkal izlauzti dēļi Riežupes gājēju tiltam. Nav saprotams, kāpēc tas vajadzīgs. Acīmredzama ļaunprātība. Arvien lielāks posts ir Riežupes dabas parkā, kur aizsargājamā teritorija pārvērsta par nelegālu treniņtrasi kvadraciklistiem, gājēju taciņas un velobraucēju celiņus pārvēršot neizbraucamu dubļu risēs. Skats briesmīgs, bet policija nosargāt nevar. Būs jālielie videokameras, kā to jau dara *Latvijas Valsts meži*.”

Ventas ciema iedzīvotāja Ruta stāsta, ka dažkārt bērni paši noskrien pēc skolas pusdienām, kas pievestas pie mājas, bet biežāk sūta mammu, jo viņiem esot jāmācās.

„Tūlīt būs pusdienas!” draugam uzsauc sešgadīgais Miķelis, kurš kādu laiku ar velosipēdu riņķojis pa Ventas ciema klusajām ieliņām, gaidot pagasta pārvaldes automašīnu, kas bērnudārziekiem un skolēniem izvadā ēdienu.

Zēns stāsta, ka esot garšīgi, tikai nekad nevarot zināt, kas baltajās kastītēs būs iekšā. Rumbas pagastā ir 143 bērni, kuriem sarūpētas pusdienas. Viena pašval-

Pusdienas gaida

Pusdienas izsniedz Rumbas pagasta pārvaldes vadītāja Lija Šēle.

dības darbinieku brigāde ved 81 porciju uz Ēdu un Novadnieku pusi, otra – 62 cauri Mežvaldei uz Maņģeni un Veldzi. Pusdienas tiek saņemtas no Kuldīgas Centra vidusskolas virtuves, un tuvējiem ciemiem ir siltais ēdiens, bet tālākiem – pārtikas groziņi.

Ventas ciema iedzīvotāja Ruta stāsta, ka bērni par ēdienu nesūdzas. Viņas ģimenē aug 4. un 10. klases skolēni, un līdz ar

vecuma atšķirību gaume mēdz būt dažāda. Tomēr skolas ēdiens bērniem garšo arī mājās. Dažkārt paši noskrienot pakal, bet biežāk sūta mammu, aizbildinoties, ka jāmācās. Cita sieviete uzskata, ka attālinātā mācību sistēma nemaz tik vienkārša nav, jo viņai darbs pilsētā, tāpēc katru dienu 12.00 jābrauc uz mājām saņemt pusdienas. Par ēdiena kvalitāti no Rumbas ļaudīm sūdzības nav dzirdētas.

Būs ar saules baterijām

Mežvaldē arvien reālāka kļūst pārvaldes ēkas *Atvasītes* siltināšana.

Pie tā strādāts vairākus gadus, jo namā ļoti daudz tērēts apkurei. Projekta mērķis ir samazināt siltuma aizplūšanu vidē, paildzināt ēkas mūžu, kā arī samazināt izdevumus par uzturēšanu un siltumu. Pārbūvei būs līdzfinansējums no Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas programmas. Tehniskais projekts jau apstiprināts, bet tiek ieviesti papildinājumi par saules bateriju ierīkošanu. Tā būs kā mikrostacija, kas ražos elektrību kopējam tīklam, pēc vajadzības saņemot atpakaļ. Tādējādi pagastmājai tiks nosegti rēķini par elektrību. Projekta kopējās aplēses decembrī bija ap 350 tūkstošiem eiro.

Rumbas pagasta pārvaldes ēka Mežvaldes *Atvasītes* celta padomju gados kā bērnudārzs. Rēķini par tās uzturēšanu, īpaši apkures sezonā, ir lieli.

Cep tortes, labo auto, ražo riteņus, vienīgi tūristi nebrauc

Izmantojot Kuldīgas tuvumu, Rumbas pagastā attīstīta dažāda uzņēmējdarbība. Ārkārtējā situācija valstī to ietekmējusi atkarībā no nozares.

MEKLĒ JAUNUS KLIENTUS

SIA *Tikauto* nodarbojas ar automobiļu remontu, rezerves daļu tirdzniecību, auto un traktoru evakuāciju, kravu pārvadājumiem, kā arī atkritumu apsaimniekošanu, būvgružu izvešanu, konteineru nomu un sniedz ekskavatora pakalpojumus. Kā norāda īpašnieks Kaspars Tīrums, pilnīgas dikstāves neesot nevienā jomā: „Strādājam, neviens darbinieks nav atlaists. Manuprāt, dikstāves pabalsti nav motivējoši – pēc tam vairs negribēsies strādāt. Jāmeklē jauni klienti, kuri vēl strādā un var par pakalpojumiem samaksāt. Auto remonts vairs nav tik intensīvs, mazāka ir interese par rezerves daļām. Cilvēki taupa naudu, jo nezina, kas būs rīt. Ir tādas jomas, kurās jūtams lielāks kritums, citās – neliels. Piemēram,

kokapstrādes kravu pārvadājumos tas ir gandrīz nulle. Jāpiedāvā tur, kur darbība vēl notiek.”

LIEK DOMĀT

Konditorejas uzņēmumam *Ineses tortes* apgrozījums martā kritis par 27%, bet uz atbalstu var pretendēt, sākot ar 30%. Savā ziņā tas priecē, jo liek domāt, atzīst vadītāja Inese Mauriņa. Aprīļa bilance vēl nav aprēķināta, taču izskatās, ka tikko aizvadītais mēnesis bijis labāks. „Strādājam pie jauniem produktiem. Pāris mēnešu var pāriet, kamēr sākoties visus dokumentus, tāpēc pagaidām neteikšu, kas tie būs par izstrādājumiem. Kolektīvs ir saglabāts – visi strādājam. Kritums martā bija tāpēc, ka viss notika pēkšņi un strauji, cilvēki apjuka. Vairāk pirka preces uzkrājumam

grūtiem laikiem. Tagad izskatās, ka situācija sāk izlīdzināties, pircēji pie konditorejas plauktiem atgriežas. Ieguvums tāds, ka krīzes ietekmē vairāk tiek novērtētas vietējās preces. To mēs jūtam. Lielāka ir interese par piegādi uz mājām, citi vēlas paši atbraukt pie mums uz ražotni pēc tortes vai citas produkcijas, jo negrib iet uz lielveikalu. Šis laiks liek domāt no cita skata punkta un būt radošiem.”

ĪESTĀJIES MIERS

Mežvaldes viesu nama-brīvdienu mājas *Amatnieki* saimniece Valda Meike atzīst: „Mums uzņēmējdarbība tūrisma ir vairāk kā liederīga brīvā laika izmantošana, esot pelnītā atpūtā, tāpēc krīzi tik ļoti neizjūtam. Ārzemnieki visas rezervācijas jau uzreiz sāka

atteikt, vēl gan ne visi. Nogaida tie, kuri pieteikušies uz vēlāku laiku. Bet maz ticams, ka tik drīz kas mainīsies. Mājiņu aizslēdzām, kaut bijām sagatavojušies uzņemt viesus ierobežotos apstākļos, jo sākumā nezinājām, ka tas izvērtīsies tik nopietni. Izīrējām gan kāzām un citām svinībām, gan ģimenēm mierīgai atpūtai skaistā vietā. Svinības pārsvarā atceļ, nevis pārceļ. Kāzas vēl var atlikt uz vēlāku laiku, ja gribas svinēt kuplā pulkā, bet ne dzimšanas dienas, jo nevar jau zināt, cik ilgi tā turpināsies. Tā kā strādājam abi ar vīru, kurš arī ir pensijā, nebija jāiet bezdarbniekos vai jāprasa dikstāves pabalsti. Viesus neuzņemam, tomēr apkārtne jākopj – zāle jāpļauj, puķes jāravē tik un tā.”

LIELĀKS NOIETS INTERNETĀ

Koka rotaļlietu ražotnē *MGS Factory* darbība norit kā iepriekš, bet tiek ievērota piesardzība. Uzņēmuma pārstāve Sanita Giptere stāsta, ka pieprasījums tagad pat ir lielāks, īpaši pēc *Dip&dap* riteņiem, jo cilvēki vairāk dodas dabā. Šo nozari visvairāk ietekmē sadarbība ar veikaliem. Ražotnē tirdzniecība nenotiek, bet ir e-veikals, un pārdošanu internetā ierobežojumi tieši ir veicinājuši. „Nevaram zināt, kas būs rīt, bet pagaidām pieprasījums ir,” teic S.Giptere. „Mums tirdzniecībā ir labi partneri. No tā daudz atkarīgs. Kurjeri, kas mūsu preces nogādā, piemēram, ar *Omnivas* pastu, stāsta, ka tagad ejot vēl trakāk nekā Ziemassvētkos.”

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Dārzniecības ielā Kuldīgā no vienas puses apvij mazdārziņus, kuros līdz ar pavasari sākas īpaša zemes mīļotāju rosība, aiz tiem netālu ganās zirgu bariņš, ar kuru saimnieku parunājamies, bet otrā pusē paskatāmies, kas notiek vairākos uzņēmumos.

Hobija līmenī

Uzņēmums VAL auto serviss uz Dārzniecības un Siltumnīcu ielas stūra.

Uz Dārzniecības un Siltumnīcu ielas stūra ir vairākas garāžas. Vienu pirms pusotra gada sācis nomāt uzņēmums VAL auto serviss.

Tā īpašnieks Valērijs Raksa stāsta: „Reģistrēju kā autoservisu, bet šis ir

vairāk kā hobijs, un remontēju savas mašīnas.” Valērija pamatdarbs esot uzņēmumā Kuldīgas komunālie pakalpojumi, bet brīvajos brīžos viņš nereti sastopams te. Patīkot darbiņš ar dzelziem.

Piesardzīgi, bet strādā

Kuldīgas komunālo pakalpojumu teritorijā strādā vairāk nekā 30 cilvēku.

Dārzniecības ielā 9 atrodas uzņēmuma Kuldīgas komunālie pakalpojumi tehniskā bāze un atkritumu apsaimniekošanas teritorija. Klātienē nevienu nesastopam, uzraksts uz durvīm vēsta, ka ārkārtējā situācijā iespējama tikai attālināta sazināšanās.

Sazvanītais tehniskās bāzes un atkritumu apsaimniekošanas daļas vadītājs Kaspars Porikis precīzi nezina, cik ilgi te ir uzņēmuma mehāniskās darbnīcas: „Viens mūsu darbinieks šeit strādā jau 45 gadus, un, pirms viņš sācis, tās te bijušas. Ikdienā esam kādi 36 cilvēki. Te tiek šķīroti atkritumi, pieņemti būvgruži, stāv visa uzņēmuma tehnika. Šeit ir arī pašvaldības noliktava, kurā tiek uzglabāti rotājumi, ko pilsētā liek uz svētkiem.

Pandēmijas laikā mums nekas būtisks nav mainījies. Šķirošanas laukumā cilvēki joprojām var atvest atkritumus. Lajam, lai ved, bet bez tiešas saskares ar darbiniekiem. Būvgružus gan nepieņemam, bet piedāvājam maisus vai dažāda izmēra konteinerus. Sevišķi pēdējās nedēļās daļai cilvēku liekas, ka tik stingra kārtība vīrusa dēļ vairs nav nepieciešama. Izjūtam neapmierinātību, jo, viņuprāt, pārāk piesargājamies. Ir teikts, ka nav ko muļķoties – lai strādājam parastā režīmā. Bet mēs apzināmies, ka no ikviena ir atkarīgi pārējie. Ja viens saslims, karantīnā būs visi, un neizvestu atkritumu dēļ pilsētā var iestāties haoss. Tādēļ strādājam piesardzīgi un ar klientiem darbinieki nesatiekas.”

Ceļ jaunu ražošanas ēku

SIA Stiga RM teritorijā blakus esošajam top vēl viena ražošanas ēka, ko būvē SIA Bau Art no Talsiem.

Celtnieku pārstāvis Māris Celms, kurš ir šī objekta brigadieris, stāsta, ka pērn sāko ēku plānots pabeigt vasarā: „Stigai RM jau piecus gadus būvējam visas te redzamās jaunās būves. Šis droši vien būs pēdējais liels objekts, jo vietas vairs nav. Vīruss mūs nav apturējis – celtniecības materiāli tiek piegādāti. Vēl te priekšpusē jālej asfalts, bet to darīs cita firma. Piecu gadu laikā teritorija ļoti mainījies – ir sakopti un skaisti. Pirms tam te stāvēja viss, ko vajag un ko nevajag: kokmateriāli, metāllūžņi, vecas iekārtas.”

Talsu uzņēmuma Bau Art pārstāvis Māris Celms atbild par Stigas RM topošās ražotnes celtniecību.

Vieta, kur gadiem ganījušies zirgi

Dārzniecības ielā 2 uzraksts pie vārtiem vēsta, ka te ir jātnieku sporta klubs Montepals. Iekšpusē tālumā pļāvās ganās zirgi.

Kuldīdzniece Kristīne Kleina vai ik dienu atnākot jāt ar zirgiem. Šoreiz pirmais darbiņš ir izvest ganībās ķēvi Kaigu ar nesenu dzimušo kumeliņu.

Kluba Montepals pārstāvis Jānis Rimeiks stāsta, ka zirgu audzēšana ir kā dārgs hobijs: ja patīk, to var darīt, bet par lielu peļņu sapņot nevar.

Biedrības pārstāvis Jānis Rimeiks stāsta, ka klubs šeit saimnieko ap desmit gadiem un piedāvā jāšanas apmācību, izjādes, izbraucienus ar pajūgu utt. „Te darbība notiek pamazām. Mums ir ap 30 zirgiem, bērni nāk trenēties, mūs aicina uz pasākumiem, piemēram, bērnu ballītēm. Bērnu arī vīzinām ar ponijiem,” saka J.Rimeiks. „Kā mēdzu teikt, lai audzētu zirgus, esam nepareizā vietā. Tas ir ļoti dārgi, par zirgu sportu vispār nerunājot. Mums te nav tik daudz cilvēku, lai pietiekami tiktu noslogoti visi jaudīgie zirgi, tādēļ daļa ir Saldū un Rīgā vairākos sporta klubos. Bet man šī nodarbe ir sirds darbs. Es pats 1985. gadā 17. jūnijā pirmo reizi spēru kāju uz šīs zemes un sāku jāt. Tā joprojām te esmu.”

Dārzniecības ielā, kā gadiem jau ierasts, ganībās redzams zirgu pulciņš.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

KOLUMBIJA: pasakaina zeme ar sarežģītu vēsturi

Šis būs stāsts par veciem laikiem, kad daļa cilvēku strādāja, lai pēc tam ceļotu. Pārdzīvojuši padomju laikus, kad vajadzēja atskaitīties partijas rajona komitejai un iziet veselības komisiju, lai tiktu, piemēram, uz brālīgo Bulgāriju, bet 90. gados diennaktīm ceļotu neērtā autobusā pāri Eiropai. Mans 2019. gada lielais ceļojums bija Kolumbija.

KOKAĪNS – GALVENĀ EKSPORTPRECE

Kolumbija tikai pēdējos gados kļūst nosacīti droša tūristiem. No Latvijas gadā kādas divas grupas tur aizbrauc. Paši kolumbieši uz ārzemēm ceļo maz, jo viss interesantais gan dabā, gan kulinārijā, gan cilvēkos ir pašu zemē. Turklāt sarežģīti ir iegūt vīzu. Tūrisma valstī strādā vai nu ārzemnieki, vai vietējie, kuri mācījušies ārvalstīs.

Kolumbijas teritorija ir liela, bet iepazīta ir maza daļa, un netiek popularizēta, kas notiek pārējā. Valstī šķērso trīs kalnu grēdas, ir tukšneši, vulkāni (arī tādi, kas darbojas), mitrie tropi, mūžameži, augsti kalni, kur ir mūžīgā ledus apstākļi. Zemi apskalo Karību jūra un Klusais okeāns. Ir tādas vietas, kur var iegūt četras kartupeļu ražas gadā, jo nav izteiktu gadalaiku. Kad prasījām, kad tiek novāktas cukurniedres, saņēmām atbildi, ka dažas šķirnes nogatavojas deviņus mēnešus, citas – divus vai gadu. Kafija gatava viennē, dažos mēnešos raža ir lielāka. Valstī ir derīgie izrakteņi – zelts, smaragdus, nafta (75% ir vietējā), ir cu-

kurniedru un kafijas plantācijas.

Tomēr galvenā eksporta prece ir kokaīns. Iedzīvotāji kokaīnu lietojot maz, publiskās vietās cilvēkiem drīkst būt līdzīgi divi gramu reibinošas vielas, bet valsti pametot, – nemaz. Visur piedāvā narkotikas, bet mūsu gidis ir nelokāms.

VISS JUKU JUKĀM

Ceļojums sākas Bogotas lidostā. Esmu uztraucies, jo nezinu, kā organisms reaģēs augstos kalnos – ap 2600 m virs jūras līmeņa. Bet ir normāli, tikai nedaudz trūkst elpas, kāpjot pret kalnu. Apmeklējam Zelta muzeju. Daži priekšmeti šķiet ļoti mūsdieneģi, kaut ir no seniem laikiem. Īpaši skaistas ir dažādas un ļoti lielas deguna rotas.

Kopš 2000. gada Kolumbijā notikušas pozitīvas pārmaiņas drošībā un infrastruktūrā, jo paši iedzīvotāji bija noguruši no narkotiku un kriminālajiem kariem, cilvēku nolupīšanas un nogalināšanas. Tagad pilsētā katrā kvartālā pastaigājas policisti ar narkotiku atpazīņiem suniem.

Tālāk braucam uz pilsētu Villa de Leiva, kas radīta kā Bogotas bagātnieku vasaras rezidence. Galvenais laukums ir plašs, lai ģenerāļi varētu mācīt karavīriem soļot. Apmeklējam sestdienas tirgu, un es apjūku: viss juku jukām – visu gadalaiku augļi, ogas, dārzeņi: zemenes, ķirbji, papaijas, kartupeļi, banāni, mandarīni, apelsīni maisos, loki un pāri visam avokado kalni.

ĪPATNĒJĀ KULTŪRA

Kolumbijā kā kristiešu zemē ir daudz sakrālu celtnu. Apmeklējam klosteri Santo Ece Homo. Savukārt arheoloģiskajā parkā *Monquira* kopā savākti indiāņu cilts muisku reliģiskie priekšmeti, kas liecina par šejienes pamatiedzīvotāju ticību. Pieminekļi pārsvarā ir falliskas skulptūras. Izstaigājam arī kāda vietējā arhitekta celtni māju, kas no māliem būvēta 20 gadus. Jāatzīst, ka drosmīgi un arī inesenīgi, jo apmeklētāju daudz.

NEMIERI UN SKĀBA KAFIJA

Tālāk paredzēts lidojums uz Popo-

janu, bet jau ceļojuma sākumā uzzinām, ka labi nebūs – pilsētā nemieri. Dienvidamerikas iedzīvotāji bez revolūcijām nevar. Šoreiz pilsēnieki uz vietējo, apgabala un valsts varu dusmīgi par kādu solījumu nepildīšanu. Lidosta ieņemta, ilgstoši tiek bloķēta Panamerikas maģistrāle, todien astoņi cilvēki nogalināti.

Mūsu gidim izdodas neiespējams: lidojums pārlūkts uz citu pilsētu, 400 km braucam ar autobusu līdz Sanagustinai. Pilsēta vairs tikai 1720 metru augstumā. Šeit ir kafijas un cukurniedru paradīze. Vietējais gidis īsti nezina, kad ir cukurniedru novākšanas sezona, jo šķirnes ražo atšķirīgā laikā. Kafijas plantācijā arī mums iedod groziņus un ejam vākt ražu. Šī rajona kafija tiek vērtēta augstu, bet man negaršo, jo ir skāba.

DŽUNGĻOS UN TUKSNĒSĪ

Parks El Alto de los Idolos – tā ir pastaiga pa džungļiem, kuros daudzas atraktas kapenes. Tās atklājuši spāņu arheologi pagājušā gadsimta 30. gados.

Vietējie indiāņi paziņojuši, ka tā ir viņu svētā vieta. Ļoti iespaidīgas, mazas skulptūriņas, un atkal akcents uz fallisko. Skaista daba: ūdenskritumi, mūžameži. Tālākais ceļš ved uz Tatakoa tukšnesi. Izskatās grantaini mālainis, pastaigas laikā vērojami skaisti dabas skati, bet ir ļoti karsti – vairāk par grādiem 50, taču tur tāda temperatūra ir normāla.

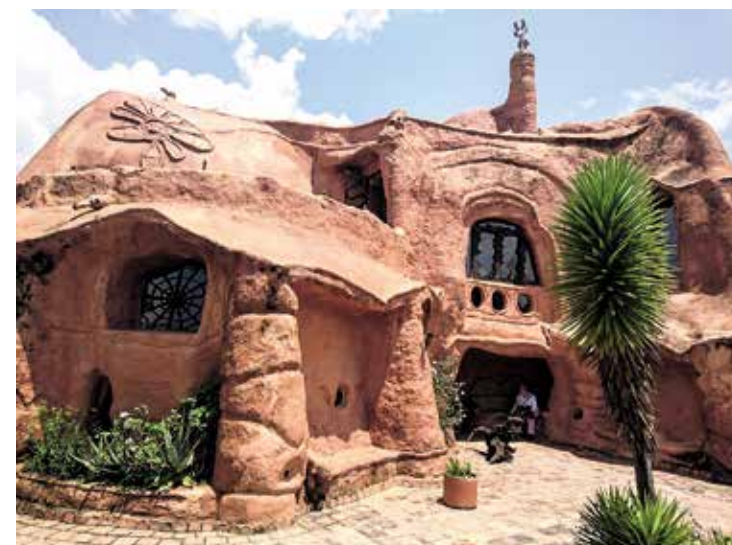
DAUDZ BĒGLU

Atkal lidosta, un ar pārsēšanos Bogotā lidojam uz Santa Martu – pilsētu pie Karību jūras. Pārsimt kilometru attālumā ir Venecuēlas robeža, tāpēc tur daudz bēgļu. Kolumbijas valdība neliek šķēršļus cilvēku plūsmam. To brīd valstī jau bija divi miljoni bēgļu, jo narkotiku karu laikā daudz kolumbiešu patvērās Venecuēlā.

Daudz pasakaini skaistu dabas skatu ir Taironas nacionālajā parkā. Tur arī Karību jūras pludmales un džungļi. No dzīvnieku pasaules redzam skudras, zilā krabja aliņas un diķīti, kurā peldoties kaimans. Satikšanās ar šo krokodilu sugas pārstāvi gan nenotiek.

„Ceļojums uz Kolumbiju nav lēts, tas prasa arī fizisku piepūli, bet noteikti ir vērts strādāt, iekrāt naudu, lai pabūtu pasakainajā zemē,” saka Kuldiņas ārste Sarma Salceviča.

Kāds arhitekts māju no māliem būvējis 20 gadus.

Tirgū viss juku jukām.

Ielas meitenes.

Pie Karību jūras.

Magdalēnas upes krastā.

Katrā Bogotas kvartālā pastaigājas policisti ar suniem, kas prot atrast narkotikas.

Lielākas un mazākas indiāņu skulptūras, bet akcents uz fallisko.

Tāds Kolumbijā tukšnesis.

Senajā Bogotas Zelta muzejā var rast līdzības ar mūsdienām.

Augi, kas Latvijā nopērkami par daudziem eiro un ieaudzējami ar lielām pūlēm, Kolumbijā paši zaļo un zied it visur.

Strādā gan Rīgā, gan Kuldīgā

Inguna Spuleniece

Kopš aprīļa uz dežūrām Kuldīgas slimnīcā no dzimtās Rīgas brauc anesteziologs-reanimatologs Ardis Bērziņš. Lai gan uz pastāvīgu darbu viņš negrasās pārnākt, tomēr cer, ka šeit strādās ilgi. Kuldīgas slimnīcu jaunais ārsts sauc par labi iekārtotu neatliekamās palīdzības slimnīcu.

ĀRSTI PIERADUŠI BRAUKĀT

Jautāts par izvēli braukāt uz šejieni, dakters A. Bērziņš atbild: „Liela daļa kolēģu braukā arī uz Madonu, Valmieru, Talsiem. Biju pasācis strādāt Talsos, apradu, bet gribēju slimnīcu ar plašākām iespējām. Kuldīgā galvenā ārste Svetlana Serpāne, kas man bija pazīstama, aicināja kolektīvam pievienoties. Pārdomājot visus par un pret, sapratu, ka dažas dežūras mēnesī būtu labi.”

A. Bērziņš saprot, ka jaunus darbiniekus ataicināt uz slimnīcām novados nav viegli: „Lai gan anesteziologi esam daudzi, Rīgā, īpaši tagad, kad ir pandēmija, slodze pastiprinājusies, arī man. Tomēr vismaz tuvākajos trīs gados man nav plāna no Kuldīgas atteikties.”

A. Bērziņš jau tagad *Gaiļezera* kolēģiem daudz stāstījis par Kuldīgu: „Pie kafijas iznāk satikties arī ar citu specialitāšu ārstiem. Interesējas neirologi.”

INFEKCIJAS BIJUŠAS VIENMĒR

Šeit darbs ārstam sakrita ar stresaino, Covid-19 diktēto laiku: „Rīgā strādāju sepses klīnikā, kur nokļūst arī pacienti ar Covid-19. Bija sarunas ar slimnīcas vadību, kā būs, ja mani, pat strādājot ar visiem aizsarglīdzekļiem, ieliks karantīnā un es uz dežūrām netikšu. Ar to jāērēkinās, un intensīvajā terapijā infekcijas bijušas vienmēr. Tagad ir jauna, mums mazāk zināma, bet tāpēc jau nevaru nestrādāt. Protams, ja

Anesteziologs-reanimatologs Ardis Bērziņš pie mums brauc no Rīgas: „Kuldīgas slimnīcā nodrošināta diezgan laba aparatūra, ir arī stiprs un atbildīgs kolektīvs. Un tas ir ļoti svarīgi.”

Kuldīgas slimnīcas arhīva foto

runājam par utopiju, ka atalgojuma sistēma ārstiem būtu tik laba, lai pietiktu ar darbu vienā slimnīcā, droši vien nebraukātu. Bet pieredzei tas ir labi.”

JAUNAJAM LIELA ATBILDĪBA

Kuldīgā iegūto A. Bērziņš atzīst par ļoti noderīgu: „*Gaiļezera* pacienti ir daudz smagāki un ir plašāka palīdzība. Savukārt šeit lielākais izaicinājums: nereti esmu viens, un jaunam speciālistam tā ir ļoti liela atbildība, ir akūtas operācijas, īpaši naktī. Ir bijis diezgan jāiesvīst, bet rezultāti ir labi.

Mana sirdslieta ir intensīvā terapija. Nereti pacientu sākuma stāsti ir traģiski. Pirmajā dežūrā Kuldīgā tika ieviesta jauna sieviete, kas uz ielas apzaga un sadur-

ta krūškurvī. Divos naktī pasauc uz uzņemšanu, kur guļ smagi sadurts cilvēks. Visiem cītīgi strādājot, pacients pēc nedēļas no slimnīcas aizgāja ar savām kājām. Bet pirmajā diennaktī bija, ko darīt.”

A. Bērziņš nosmejas, ka anesteziologi-reanimatologi nav tie mediķi, kuriem pacienti saka labos vārdus: „Šos ārstus parasti neatceras. Anesteziologs iedod miegu, bet intensīvajā terapijā cilvēks ir bezsamaņā. Vairāk to, kas ar pacientu notiek, uzzinu no kolēģiem. Tas ir kopdarbs.”

IR LABI, KAUT IR, KUR AUGT

Dakteris Bērziņš uzskata, ka Kuldīgas slimnīca ir pietiekami labi iekārtota. „Mani patīkami pārsteidza, piemēram, laborato-

jaundzimušā intensīvās aprūpes galds. To izmanto, lai uzreiz pēc dzemdībām mazuli nosvērtu un nomērītu, sarežģītumu gadījumā spētu sniegt intensīvo aprūpi, piemēram, intubāciju vai elpināšanu. Nodaļas speciālisti uzskata, ka jaunā iekārta ir kompaktāka un modernāka, aprūpes galdam ir apsildāms gēla matracis, kas mazulim nodrošina stabilitāti. Vēl nodaļai iegādāts neinvazīvās plaušu ventilācijas aparāts, ko lieto neiznēsātiem mazuļiem un jaundzimušajiem ar elpošanas problēmām.

ANESTEZIOLOĢIJAS, REANIMATOLOĢIJAS UN UZŅĒMŠANAS NODAĻĀ

Šeit iegādāti divi mobili defibrilatori, kurus izmanto ne tikai tad, ja pacientam apstājas sirds, bet arī dzīvības funkciju – sirdsdarbības, asinsspiediena

ARDIS BĒRZIŅŠ

- ◆ Anesteziologa un reanimatologa specialitāti apgūst Rīgas Stradiņa universitātē (RSU) un ir Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas *Gaiļezers* rezidents.
- ◆ Pieredzi intensīvajā terapijā guvis Toksikoloģijas un sepses klīnikā.
- ◆ Rezidentūras laikā kopš 2018. gada strādā arī RSU Klīnisko prasmju un medicīnas tehnoloģiju katedrā, pasniedzot kursu topošajiem mediķiem.
- ◆ Strādājis Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestā Rīgā un Jelgavā, kā arī Talsu slimnīcā.

rija. Darbu atvieglo arī tas, ka ir mākslīgās plaušu ventilācijas aparāti. Tie ir pietiekami iespaidīgi – dziļi neatpaliek no tiem, kas Rīgā. Dažs pat ir labāks. Protams, šo to var paplānot un attīstīt. Uzņemšanas nodaļā dažas lietas vajadzētu pieslīpēt, lai slimnieks pie izmeklējuma tiktu operatīvāk. Bet kopumā es neteiktu, ka ir slikti. Ja runājam par vienu izolētu gadījumu, piemēram, velosipēdistu ar smagu traumu, viņam Kuldīgā ir visas iespējas saņemt plašu palīdzību. Ja nu būtu katastrofa ar vairākiem smagi cietušajiem vienlaikus, slimnīcai būtu nedaudz jāaug. Es neteiktu, ka Kuldīga būtu starp trim topa slimnīcām valstī, bet, ja šo to pieslīpētu, reģionos tā noteikti izceltos. Pacientiem,

kas tiek pieņemti pēc hospitalizācijas plāna, šeit strādājošie speciālisti ir ļoti labi.

Tas viss ir laika jautājums – zinu, ka daktere Serpāne ļoti pieliek roku, lai būtu attīstība. Tas ir patīkami, jo atvieglo arī manu darbu. Piemēram, nesen nopirkti jauni defibrilatori. Tie ir nenovērtējami, ja slimniekam ir kaut kas tik smags kā klīniskā nāve.”

UZTVERT VESELĪGI

Kā rīkoties, lai visi sevi pasargātu no Covid-19? Dakters domā, ka labākais ir visu uztvert ar veselīgu kritiku un sapratni: „Tā ir nopietna un gana bīstama saslimšana. Latvijā, pateicoties ierobežojumiem, ir nosacīti labais scenārijs. Bet situācija jebkurā mirklī varētu arī mainīties. Cilvēkiem nevaļag radīt sev lielu stresu, bet vajag apbruņoties ar mērenu pacietību un būt elastīgiem. Saprotu, ka daudziem pietrūkst pasākumu: ballīšu, teātra izrāžu. Tam vēl īsti nav pienācis laiks.

Bet, par medicīnisko pusi runājot, ārstiem un māsām ir pienākums turēt sevi tonusā, daudz lasīt, uzklaut, ko saka mūsu galvenie infektologi. Arī es visam sekoju līdz. Pasaule mainīsies, bet, domāju, no tā būs arī labums. Reāli kaut ko komentēt varēsim pēc kāda gada neatkarīgi no scenārija: vai vīruss būs beidzies vai turpināsies. Vienkārši jāiet uz priekšu soli pa solim. Tas ir tas pats, kas neatliekamajā medicīnā: kad ieved pacientu, ne vienmēr viss ir skaidrs, bet ārsts sāk no vienas puses, atrisina problēmu pēc problēmas. Jāprieņemas par progresu, bet jāskatās, ko var pilnveidot.”

Pirks vēl

Kuldīgas slimnīca vairākas jaunas iekārtas iegādājusies ar Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) atbalstu un tiks iepirkta vēl cita tehnoloģija, kas uzlabo mediķu darbu, informē valdes priekšsēdis Agris Rozenfelds.

„Turpinām jau pirms krīzes iesākto. Ar jauno anesteziologu sākām runāt jau novembrī, notiek iepirkums iekārtām. Nekas nav atcelts. Vienīgās problēmas ir ar piegādi, jo tā jāpārplāno, bet apstāties nedrīkst,” uzsver slimnīcas vadītājs.

A. Rozenfelds šo laiku uzskata par labu arī jaunu ārstu un medicīnas māsu meklējumiem: „Ceram, ka kāds atnāks. Jāmēģina šo brīdi izmantot, lai uzrunātu kādu no privātā biznesa nākt atpakaļ.”

PROJEKTS VĒL PUSOTRU GADU

Projekts par tehnikas iegādi

Kuldīgas slimnīcai un Liepājas reģionālajai slimnīcai turpināsies visu šo un nākamo gadu. Tuvākais iepirkums ir sterilizācijas iekārtām. Par miljonu un aptuveni 247 500 eiro Kuldīgas slimnīcai plānots iegādāties 151 iekārtu (t.sk. diagnostikas iekārtas un sistēmas, izmeklējuma galdus, pacientu ratus, gultas u.c. lietas desmit slimnīcas struktūrvienībām). 85% ir ERAF līdzfinansējums, 9% dod valsts, 6% ir slimnīcas ieguldījums.

DZEMDĪBU NODAĻĀ

Dzemdību nodaļā nomainīts

un skābekļa piesātinājuma asinīs – uzraudzībai un sirds ārējai stimulācijai pacientiem ar ļoti smagiem ritma traucējumiem. Defibrilatori ir pārvietojami, un to darbības laiks bez elektrības var būt 12 stundas.

Jaundzimušā intensīvās aprūpes galds maksā 19 239 eiro (ar PVN), neinvazīvās plaušu ventilācijas aparāts – 15 730 eiro, divi defibrilatori – 14 977 eiro, laparoskopijas komplekts – 108 899 eiro.

LAPAROSKOPIJAS IEKĀRTA

Ar to galvenokārt ķirurgi un ginekologi strādā kopš aprīļa. Iekārta palīdz dažādās sarežģītības operācijās. Roku jau iemēģinājis ķirurgijas un traumatoloģijas nodaļas vadītājs Guntis Smiltāns, arī ķirurgs Agnis Luļēns. Mediķiem iekārta ļaujot pamanīt to,

ko nebija iespējams saskatīt iepriekš. Komplekts laparoskopiskajām* operācijām ar histerorezektoskopu** nodrošina labāku izšķirtspēju. Tāpat samazinās operācijas ilgums un komplikāciju risks. Bet kā būtiskāko iekārtā ārsti uzsver zilo gaismu, ar ko labāk izgaismots operējamais laukums. Speciālisti priecējas, ka varēs veikt arī sarežģītākas histeroskopijas operācijas, piemēram, izoperēt miomas mezglu sievietēm.

* Laparoskopija – ķirurģiska metode, ar maziem iegriezumiem vēderā ievietojot optisku instrumentu.

** Histeroskopija – dzemdes dobuma apskate ar optisku instrumentu. Histerorezektoskopija – procedūra dzemdes dobumā.

SARUNA AR JUBILĀRU

Svētki pašai un valsts neatkarībai

„Vispilgtāk atceros 18. dzimšanas dienu, ko pirms 30 gadiem svinēju reizē ar Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu 4. maijā,” saka 5. maija jubilāre, kuldīdzniece Ilva Zavicka, kurai šogad aprit 48.

KATRU GADU UZ PARĀDI

Ilva stāsta: „Vairākus gadus 4. maijā tiek organizēta Nacionālo bruņoto spēku parāde. Man dzimšanas diena saistās tieši ar to, jo tad ir brīvdiena un mēdzu braukt skatīties parādi. Vienu gadu tā notika Kuldīgā, bet esmu bijusi arī Liepājā, Rēzeknē, Madonā un Jēkabpilī.”

Jubilārei īpaši atmiņā palikusi 18. dzimšanas diena: „To svinēju 4. maijā kopā ar draugiem un klasesbiedriem. Atceros, ka visi televizorā skatījāmies, kā tika pieņemta Latvijas Republikas Neatkarības deklarācija. Tas ir ļoti spilgts notikums. Tas bija arī pēdējais gads vidusskolā, un domājām, kur doties tālāk. Mēs skolā gājām tādā laikā, kas strauji mainījās. Tas bija interesants posms.”

Šogad svinēts mazliet citādi. „Diemžēl nevarēja atbraukt vīrs Sigunds, kurš strādā Gotlandē,

Ilvas mājas mīļulji – Kanādas sfinksi Skiniji un Zafirs.

Kuldīdzniece Ilva Zavicka vislabāk jūtas pastaigā pa mežu.

un meita Ieva, kura strādā Lielbritānijā. Bet pašlaik pie manis dzīvo māsa Lauras ģimene. Kopā ar vistuvākajiem uzcepām kūku, pagatavojām gardumus. Visiem patīk, ka dzimšanas die-

na ir vienā dienā ar kādu slavenu cilvēku, un es lepojos, ka man tā ir vienā dienā ar ebreju izcelsmes vācu filozofu Kārli Marksu,” smeļ jubilāre.

ILGS LAIKS CEĻĀ

Ilva dzimusi un augusi Kuldīgā: „Savulaik strādāju *Kurzemnieka* redakcijā par korektori un arī reklāmas nodaļā, esmu bijusi Kuldīgas 2. vidusskolas informatikas skolotāja. Pēc tam 15 gadus strādāju Rīgā: celtniecības uzņēmumā, vēlāk Rīgas Austrumu klīniskajā universitātes slimnīcā darbojos ar Eiropas Savienības projektiem. Tagad ar projektiem strādāju Ventspils muzejā.

Dzīve man vienmēr bijusi Kuldīgā – arī tad, kad strādāju Rīgā, pirmsdienas rītos braucu uz turieni, bet piektdienas vakaros atpakaļ. Diezgan liels laiks pavadīts ceļā. Tas man patīk, jo tikmēr varu vērot, kā mainās daba, gada laiki, varu sakārtot domas un, ierodoties darbā, jūtos tam gatava. Arī uz muzeju katru rītu braucu uz Ventspili, bet, protams, tagad strādāju mājās.”

Par pašreizējo darbu I. Zavicka stāsta: „Gribēju kaut ko mainīt, tāpēc meklēju darbu tuvāk mājām, pieteicos konkursā un nokļuvu Ventspils muzejā. Iepazinot ar krājuma vākšanu un pētīšanu. Interesanti, ka zvana cilvēki, kuri, krāmējot bēniņus, atraduši vecas fotogrāfijas, ko gribētu mest ārā, bet tad darbi-

nieki brauc un šīs lietas pēta. Daudzas tā nonāk muzeja krājumā. Tāpat startējam dažādos Eiropas projektos, lai iegūtu finansējumu.”

MEŽS UN KLUSUMS

I. Zavicka secina: „Strādāt no mājām ir interesanti. Protams, ir lietas, kas aizmirstas darbā un stāv tikai kabineta skapī. Darbs ir produktīvs, un izdaru to, kas jāizdara. Bet mājās sevi jāpiespiež to organizēt, jo gribas kaut ko sakārtot, iztīrīt. Te arī nav darba vides, nav tik ērti. Mūsdienās jau bez interneta nekā – viss tiek sagatavots, nosūtīts saskaņošanai, un domāju, ka darbs no tā necieš. Daudzi būs iemācījušies darbu organizēt no mājām. Bet tiem, kam ir mazi bērni, tagad grūtāk.”

Galvenā atpūta Ilvai ir meža: „Man ļoti patīk izkustēties – ātrā solī noiet astoņus vai desmit kilometrus. Vairums cilvēku skrienot austiņās klausās mūziku, bet man patīk klusums, dabas skaņas, jo tās nomierina. Rudenī ļoti patīk iet sēnēs. Mājās rūpējos par diviem kaķiem – Kanādas sfinksiem Skiniju un Zafiru.”

Lāsma Reimane
Ilvas Zavickas arhīva foto

STĀRĶA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 28. aprīļa līdz 6. maijam piedzimušas astoņas meitenītes un astoņi puikas. Vienam puisītim vecāki vārdu vēl domā, pārējiem bērniem doti šādi vārdi: Elza, Amēlija, Anna, Lilija, Melānija, Gabriela, Beāte, Katrīna, Kristians, Adrians, Alberts, Klāvs, Rainers, Rūdolfs, Patriks.

MANAS ATZIŅAS

Šajā rubrikā sabiedrībā zināmi cilvēki, pabeidzot iesāktos teikumus, atklāj savas domas par dažādām vērtībām.

„Būt patiesai pret sevi”

INGA BREDOVSKA, Alsungas novada tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centra vadītāja

- ◆ **Man dzīvē vissvarīgākais** ir dzīvot šodien un priecāties par katru jaunu dienu, ko varu pavadīt kopā ar saviem mīļajiem.
- ◆ **Vērtīgākā atziņa, ko esmu guvusi:** reizēm nedabūt to, ko vēlies, ir brīnišķīga veiksmē.
- ◆ **Es dzīvē nekad nesaku nekad.** Mans vislielākais sasniegums ir pārvarēt sevi, lai sasniegtu izvirzītos mērķus.
- ◆ **Man darbā vissvarīgākais** ir tas, ka varu darīt to, kas man pa-

tīk un sagādā prieku.

- ◆ **Sāpīgākā mācība** ir neredzēt to, kas man pieder, un gausties par to, kā man nav.
- ◆ **Godaprāts** ir spēja būt patiesam pret sevi.
- ◆ **Viedums** – dzīves gudrība.
- ◆ **Vērtīgākā grāmata** nav tikai viena. Lasu daudz, un katrā dzīves posmā vērtīga ir cita, kas mani iepriecina, iedvesmo, aizrauj vai māca.
- ◆ **Visvairāk mani apbēdina** bezatbildīgi cilvēki, kuri nerūpējas par vidi, kurā dzīvojam.
- ◆ **Mani iepriecina** ikdienas sīkumi: kafijas baudīšana uz terases, putnu dziesmas un plaukstoši koki, pastaigas gar jūru.
- ◆ **Smieklīgākais, ko esmu piedzīvojis:** reiz ar draudzenēm sarīkojām sev pirts SPA ar maskām un īpašām ziedu slotiņām. Matu stiprināšanai draudzene bija savārijusi nātru tēju, es tā sirsnīgi šo uzlējumu iesmērēju matos un paturēju ilgāku laiku. Kad sevi ieraudzīju, man vienīgajai nenāca smieklī. Savus blondos matus

biju nokrāsojusi zaļus un ar tādām nostaiģāju vairākas dienas.

- ◆ **Latvija man ir** vieta, kurā es gribētu redzēt uzaugam savus mazbērnus.
- ◆ **Kuldīga man ir** skaistākā pilsēta Latvijā, kurā esmu piedzīvojis, uzaugusi un audzinājis savus bērnus. Lepojos, ka mūsu pilsēta ir tik skaista un sakopta.
- ◆ **Alsunga man ir** ļoti īpaša vieta, kurā jau sešus gadus daru darbu, kas man sagādā prieku.
- ◆ **No saviem vecākiem esmu iemācījusies** mīlestību un atbildību pret dzīvniekiem un dabu, prasmī ieraudzīt skaisto visapkārt.
- ◆ **Īsti vīrišķīgs vīrietis** ir tāds, uz kuru var paļauties visās dzīves situācijās.
- ◆ **Īsti sievišķīga sieviete** izstaro īpašu auru, kas piesaista apkārtējo uzmanību.
- ◆ **Tuvākās nākotnes vislielākā vēlēšanās** ir tāda, lai varētu klātienē satikt draudzenes un savus mīļos, kuri dzīvo ārpus Latvijas. Lai atkal varētu ceļot.

ATTIECĪBAS

Vispirms uzdot
jautājumus sev

Inga Zārde, psihiatre un psihoterapeite

Te ir jautājums par dusmām. Šķiet, ka ir tādas situācijas, kas jums liekas nepareizas, un tas izraisa aizkaitinājumu, dusmas, iespējams, arī bezpalīdzību. Varbūt tas negatīvi ietekmē arī jūsu darbu un atbildības daļu. Diemžēl, strādājot kolektīvā ar vairākiem cilvēkiem, bieži gadās tā, ka kolēģi redz un rīkojas atšķirīgi. Mēdz atšķirties arī attieksme pret darbu, atbildības uzņemšanās spēja. Pavisam noteikti atšķiras personības un temperamentu – daži ir enerģiskāki, vairāk piepūlas, ir pašpārliecinātāki, bezbailīgi jautā, ja kaut kas nav skaidrs, bet citi varētu būt pasīvāki, vairāk raduši plūst pa strautu, vēlas visu izdomāt un izdarīt paši bez prasīšanas (un reizēm tādējādi sadara aplamības), vēl citiem šis darbs vienkārši ir veids, kā

Kā tikt galā ar situāciju, kad nespēju savaldīties brīžos, kad redzu lielu aplamību, nelogisku rīcību, bezatbildību, paviršību? Zinu, ka par to būtu jārunā mierīgi, bet tādās situācijās darbā mani izsīt no līdzsvara, riskēju sabojāt attiecības ar kolēģiem.

nopelnīt iztiku, un lielas mīlestības pret to nav. Grūtākais, protams, ir visas šīs pieredzes, temperamentus un personības salāgot tā, lai visi jūtas kaut cik labi un darāmais virzās uz priekšu.

Ko darīt jums? Man kā vienmēr šķiet, ka iesākumā vajadzīgs neliels darbs pašam ar sevi, uzdot sev vairākus jautājumus, kas situāciju iztirzā sīkāk. Vai tas ir viens cilvēks, kurš kaitina, vai vairāki? Kas tieši izraisa neapmierinātību un dusmas? Kāda ir jūsu loma – vai tas jūs tieši ietekmē, vai arī tas ir principa jautājums? Pēc tam jau varat mēģināt ar šo kolēģi vai kolēģiem runāt. Aprunājoties ar sevi, dusmas noteikti būs nedaudz noplakušas un būs vieglāk vadīt konstruktīvu sarunu, lai kopējo situāciju darbā uzlabotu.

MANS VAĻASPRIEKŠ

SPORTS VIENMĒR PIRMAJĀ VIETĀ

Kuldīdzniece Auce Mūrniece, kas Latvijas Universitātes 1. kursā studē politikas zinātni, 12 gadus aizraujas ar vieglatlētiķi. Šis sporta veids ne tikai devis fizisko sagatavotību, bet arī iemācījis pacietību, gribasspēku un mērķtiecību. „Vieglatlētika man likusi saprast, ka labi rezultāti prasa laiku un viss nevar notikt vienā dienā. Ir smagi jāstrādā un no daudz kā jāatsakās.”

MANĒŽA KĀ OTRĀS MĀJAS

Auce ar vieglatlētiķi sākusi nodarboties astoņu gadu vecumā, kad vecāki, redzēdami, ka meitene ir ļoti enerģisks bērns, to pieteica treniņiem Kuldīgas sporta skolā pie trenera Roberta Blumberga. Sākotnēji viņai neesot patīcis, taču gadu gaitā Kuldīgas vieglatlētikas manēža kļuvusi par otrajām mājām. „Kad tikko sāku trenēties, sporta manēža man likās pavisam neierasta un sveša vieta,” atzīst Auce. Viņas disciplīnas ir lodes grūšana un diska mešana, taču bijusi arī augstlēkšana.

Šis hobijs uzlabojis veselību un iemācījis būt pacietīgākai. Auce atklāj, ka sports viņu padarījis arī atvērta un pozitīvāku: „Treniņu procesā iemācījos, ka vajag priecāties par katru mazo lietiņu, ko izdodas paveikt, jo tie ir soli ceļā uz panākumiem. Nekad nevajag padoties pie pirmajām grūtībām.”

Meitene atklāj, ka pa šiem gadiem ieguvusi milzīgu pieredzi un vērtīgas zināšanas, taču sapni par profesionālas sportistes karjeru nācies atmet. „Sākumā gribēju studēt Latvijas Sporta pedagogijas akadēmijā, taču treneris atrunāja. Sapratu, ka labāk būs, ja studēšu Latvijas Universitātē, jo varēšu iegūt augstāko izglītību un papildus pilnveidot sevi treniņos, vieglatlētiķi atstājot kā hobiju.” Auce vēlējusies trenēties Rīgā, taču nav varējusi apvienot ar mācībām: „Viss sakrita tā, ka varu trenēties Kuldīgā, sev ierastā vidē kopā ar savu treneri. Esmu par to ļoti priecīga.”

MIRKLIS UZ PJEDESTĀLU

Auce piedalījies ļoti daudzās sacensībās Latvijā, Lietuvā, Igaunijā, Vācijā un Krievijā. Bijušas gan tādas, kurās jāpārstāv skola, novads vai sporta skola, gan tādas, kurās jāpārstāv valsts attiecīgajā vecuma grupā. Latvijas čempionātā Auce ir uzvarējusi diska mešanā, kā arī pārstāvējusi valsts izlasi U-16 grupā, piedaloties Baltijas čempionātā un Baltijas jūras jaunatnes spēlēs Vācijā. „Es lepojos ar visiem saviem sasniegumiem, taču

Auce Mūrniece: „Visskaistākais brīdis sportā ir tad, kad sasniedz personīgo rekordu.”

Auce Mūrniece ar treneri Robertu Blumbergu sporta skolas izlaidumā.

vislielākais prieks ir par IV Latvijas olimpiādē, kur lodes grūšanā personīgo rekordu pārspēju gandrīz par metru un kvalificējos finālam. Tajā izcīnīju 9. vietu.” Meitene atklāj, ka tolaik bijusi viena no jaunākajām savā disciplīnā – tikai 15 gadus veca, tāpēc gandarījums vēl lielāks.

No sacensībām Aucei palicis prātā daudz jauku atmiņu, taču vismīļākās – no tām, uz kurām jābrauc uz vairākām dienām. „Vispilgtāk atceros sacensības Kaļiņingradā. Tur lodes grūšanā divus gadus pēc kārtas izcīnīju uzvaru,” lepojas meitene. Dažreiz nācies iekulties arī smieklīgos atgadījumos. Piemēram, Latvijas čempionātā Saldū, kas bijušas sezonas svarīgākās sacensības, meitene aizmirsi līdzīgu paņemt sporta apavus. „Tieši pirms iesildīšanās sapratu, ka man kājās ir krokši. Pakaļ vairs nevarēju paspēt aizbraukt, tāpēc zvanīju draudzenei, kas bija ceļā uz Saldu. Teicu, lai griežas atpakaļ un iebrauc pēc maniem apaviem. Uz pašu sacensību sākumu viņa nepaspēja atbraukt, un man nācās startēt citas draudzenes kedās, kas

bija pāris izmēru par lielu.” Toreiz rezultāti neesot bijuši no labākajiem, jo neveiklā situācija raisījis lielu uztraukumu, taču tagad tas šķietot kā viens liels kuriozs.

Sacensībās Auce piedalījies regulāri, un tās sagādājušas daudz pozitīvu emociju, taču jaunā koronavīrusa dēļ visas ir atceltas. „Uzskatu, ka sacensības ir lielisks atskaites punkts, kad atskatīties uz treniņos ieguldīto smago darbu. Vislielāko prieku, protams, sagādā mirklis, kad ir iespēja kāpt uz pjedestāla.” Godalgotu vietu iegūšana esot kā motivācija turpmākajiem treniņiem, lai darītu vēl vairāk un vēl labāk.

„PIEDOD, NEVARU – ŠODIEN TREIŅŠ”

Studējot Latvijas Universitātes Sociālo zinātņu fakultātes politikas zinātnes programmā, treniņiem laiks atliek tikai nedēļas nogalē. „Treniņos ceturtdienās, piektdienās, sestdienās un svētdienās. Tas ir retāk nekā pirms studijām, taču rezultāti tikai turpina augt. Galvenais ir motivācija un gribasspēks, tad viss izdosies.” Treniņi aizņemot divas

trīs stundas, un grūtības pakāpe katru reizi citādāka: „Fiziskās sagatavotības treniņos vairāk jāstrādā ar spēku, taču tehnikas treniņos jākoncentrējas uz prātu un atmiņu.” Meitene atklāj, ka aizraujas arī ar volejbolu un orientēšanās sportu. „Volejbols vienmēr bijis blakus vieglatlētiķi, taču orientēšanās iepatikās pēdējos gados, kad sāku aizrauties ar ģeokešingu. Man patīk, ka tā nav parasta skriešana, bet iespēja doties no punkta un punktu un meklēt slēpņus. Tas ir ļoti interesanti!” Auces ikdiena bez sporta vairs neesot iedomājama: „Es nevaru iztēloties, kā būtu, ja nebūtu muskuļu sāpju pēc smaga treniņa vai teikuma, ko saku draugiem: „Piedod, nevaru – šodien treniņš.””

GRIBASSPĒKS UN REŽĪMS

Vislielākās grūtības vieglatlētiķā sagādājot uztraukums pirms sacensībām: „Vienmēr gribas tik daudz un ir liela motivācija, taču prāts aptur, un es sāku uztraukties. Ar to mācos tikt galā vēl joprojām.” Lai sasniegtu labus rezultātus, vajadzīgs arī dienas režīms: „Ir svarīgi ievērot sabalansētas ēdienreizes, kārtīgi izgulēties un centies ikdienā visu sakārtot pa plauktiņiem.” Vieglatlētika jauniešu vidū esot populārs sporta veids, taču tam ir arī savas ēnas puses, ar kurām jāreķinās, sākot treniņus. „Ja ir vēlme kaut ko sasniegt, jāsaprot, ka var nākties upurēt daudz brīvā laika. Būs brīži, kad pirmajā vietā jāliek sports, nevis mācības skolā un vajadzēs no daudz kā atteikties,” secinājusi Auce.

Elizabete Rublāne
(Jauno žurnālistu skola)
Auces Mūrnieces arhīva foto

ORIENTĒŠANĀS SPORTS

Kontropunktus meklē individuāli

Nosacīti aizvadītas pagaidu orientēšanās seriāla *Taciņas* pirmās trīs kārtas, un katrā individuāli ir piedalījušies ap 40 interesentu.

Stāsta viena no organizatorēm Jāņa Turka: „Kāpēc nosacīti? Pēc cilvēku atsauksmēm un ierosinājumiem pirmās nedēļas distancēs tika nolemts, ka sagatavotās distancēs un izliktie kontrolpunkti katrā vietā jāatstāj ilgāk – līdz pat ārkārtējās situācijas beigām. Ir pieejamas distancēs četrās vietās: Mežvaldē, Krauļu priedēs, Aizputes Misiņkalnā un Mordangā pie Vēžezera. Ir arī kartes ar

visiem kontrolpunktiem šajos apvidos.” Organizatori skaidro, ka pagaidu *Taciņas* tiek uztvertas ne tik daudz kā sacensības, cik treniņš. „Mums ir arī otra mērķauditorija – ikviens, kurš šajā situācijā vēlas izkustēties svaigā gaisā. Viņi tāpat var pieveikt distanci vai apmeklēt atsevišķus kontrolpunktus vienatnē vai ar ģimeni,” saka J.Turka. Katrā kārtā un apvidū organizatori sagatavojuši trīs dažāda garuma un sarežģītības distancēs. „Katrs aicināts savu laiku fiksēt pats, pēc tam to elektroniski reģistrēt mūsu vietnē. Un mēs ticam, ka šiem

dalībniekiem lielāko gandarījumu sniedz pats process.”

Mežvaldē fiksēts 40 dalībnieku, pieprasītākā bijusi īsā distance. Ātrāko rezultātu tur uzrādījušas māsas Zane Pušilova un Kristīne Grīnberga. Vidējā distancē ātrākais rezultāts ir J.Turkai, bet garajā – Kristapam Bērziņam. Līdzīga statistika arī Krauļu priedēs – 40 dalībnieku. Visātrākais īsajā distancē bijis Arnis Gailītis, vidējā – Līga Virbule, bet garajā atkal nepārspēts palicis K.Bērziņš. „Aizputes Misiņkalna ziņas nav pilnīgas, jo tur rīkojam kopā ar Lejaskurzemes tū-

risma un orientēšanās klubu *DR-krasts*, bet no pieejamās informācijas dalībnieku skaits varētu sasniegt pat 60.”

Pagaidu *Taciņu* plāns:

4.–17. maijā Mordangā pie Vēžezera,
13.–19. maijā Sauleskalnos,
20.–26. maijā Ivdē,
27. maijā–2. jūnijā Struņķukrogā,
26. maijā–7. jūnijā Mordangā,
9.–16. jūnijā Kazdangā,
17.–30. jūnijā Stalmanos.
Informācija mājaslapā Taka.kuldiga.lv
vai Facebook/KuldigaSTAKA.

DABA

Putnu dienās – fotokonkurss

Šogad Putnu dienas noris klusāk, tomēr Latvijas Dabas muzejs izsludinājis fotokonkursu *Mans putns*.

Ir vairākas vecuma grupas: bērni (līdz 12 gadiem), jaunieši (13–20), pieaugušie (21–50) un seniori (51 gads un vairāk). Pieteikuma anketa un plašāka informācija: www.dabasmuzejs.gov.lv.

Zirgu salas taka Liepājā

Zirgu sala ir lielākā no 15 Liepājas ezera salām: 4 km gara pastaigu taka, koka laipas, divas skatu platformas ezerā un putnu vērošanas tornis (tas pašlaik slēgts).

Zirgu sala Liepājas ezerā.

2018. gadā tur iekopti 1,75 hektāri. Izveidots teju 2000 kvadrātmetru dobju, iestādot 14,6 tūkstošus graudzāļu un medus augu stādu. Ir pastaigu taka ar šķembu segumu un koka laipas ar divām platformām virs ūdenslīmeņa. Dabas taka papildināta ar trīs trenāžieriem, atpūtas vietām, kurās ir piknika galdi ar soliēm un ugunsкура vietas. Ierīkoti trīs informatīvi stendi par Liepājas ezera dabas vērtībām.

TŪRISMS

Kaimiņos atjaunota promenāde

Ostas ielas promenāde Ventspilī.

līdz Ventspils ostas kapteiņa dienestam un vijas gar darbnīcām, kas augstā žoga un piebūvju dēļ ilgus gadus aizsedza skatu uz vēsturiskajām ēkām.

Ventspilī atvērta atjaunotā Ostas ielas promenāde ar skatu uz Ventu, jūras vārtiem, senajām ostas darbnīcām, boju kolekciju un loču kuģi *Rota*.

Jaunais ielas posms ved no ziemas ostas

VIRTUĀLĀ EKSKURSIJA

Ziedu pasaulē

paradīze, jo tur gar kokiem ir izvijušās košu ziedu upes.

Tradicionālā ziedu izstāde durvis apmeklētājiem nevērs, tā vietā pārstāvji ir izdomājuši alternatīvu – videoekskursijas, kuru laikā var aplūkot skaisto dārzu visā tā krāšņumā. „Tā kā nevarat apmeklēt Keukenhofas dārzu, tad nolēmām Keukenhofu aizvest pie jums,” tā *Facebook* lapā vēstījuši dārza pārstāvji. Skaistās videoekskursijas var aplūkot arī *YouTube* kontā.

Covid-19 ieviesusi izmaiņas arī pasaules skaistāko dārzu darbībā, viens no tiem ir slavenais Keukenhofas dārzs Nīderlandē, kas zināms kā pavasara ziedu

VEBINĀRS

Mācības kultūras darbiniekiem – tiešsaistē

Kultūras darbiniekiem tiek piedāvāts divu nedēļu bezmaksas tiešsaistes semināru cikls, kas sāksies 11. maijā.

Tā nolūks ir veicināt tālākizglītību, motivēt pārmaiņu laikā strādāt digitālajā vidē. To organizē Eiropas Parlamenta deputāte Dace Melbārde kopā ar Latvijas Nacionālo kultūras centru.

Aicināti kultūrizglītības iestāžu, kultūras centru, muzeju, bibliotēku darbinieki, pašdarbības kolektīvu vadītāji, nevalstisko organizāciju vadītāji un darbinieki, jauniešu organizāciju dalībnieki, kā arī diasporas kultūras dzīves veidotāji.

Pieredzējuši pasniedzēji stās-

tīs par radošām metodēm, kas var palīdzēt mazināt dikstāves negatīvo ietekmi, kā arī par autortiesībām un citiem jautājumiem, kas ietekmē tiešsaistes pakalpojumus. Plānotas diskusijas, lai padziļināti izprastu e-kultūras konceptu, apmainītos ar labās prakses piemēriem. Beigās dalībnieki saņems Latvijas Nacionālā kultūras centra apliecību.

Vebināru laiks: 11., 14., 18. un 21. maijā, nobeigums 22. maijā (laiks vienmēr no 13.00 līdz

14.30). Papildus katru dienu 15.00 īpašā mācību platformā būs pieejami video un uzdevumi, kurus varēs paveikt 24 stundās.

Detalizēta programma un piekļuve mācību tīklam tiks nosūtīta katram. Dalībniekiem būs mācību materiāli. Lai piedalītos, vajadzīgs stabils interneta pieslēgums, vēlams, austiņas ar mikrofonu, klusa vide.

Informācija pa tālr. 26547246 (Lauma Žubule) vai e-pastā: lauma.zubule@gmail.com.

MĀKSLA

Būs vides objekts Satversmes sapulcei

Pedvāles mākslas parkā uz Briņķu kalna nogāzes pretī Sabilēi top monumentāls tēlnieka Ojāra Feldberga vides mākslas objekts *Sapulce*.

Tas ir veltījums Latvijas Republikas Satversmes sapulces sasaukšanas simtajai gadadienai 1. maijā. Objektu veidos 150 laukakmeņu, kas tiks izvietoti puslokā atbilstoši sapulces telpas sēdvietām. Katrs akmens simbolizē vienu deputātu. Kompozīcija aizņems 100 x 50 m platību, akmeņu kopsvars – apmēram 125 tonnas.

Pedvāles mākslas parkā top vides objekts *Sapulce*.

PIEDZĪVOJUMS

Kino vietā – Cilpošanas spēle

Festivāla *Kino pedālis*, kas ik gadu maijā notiek Valmierā, ierobežojumu dēļ šogad nebūs. Tā vietā 9. maijā var piedalīties tiešsaistes *Cilpošanas spēlē*, dodoties paša izvēlētajā maršrutā, atbildot uz jautājumiem un izpildot uzdevumus.

Dalībniekiem būs divas spēles: *Gimeņu pedālis* (10 km) un *Puspedālis* (20 km). Festivāla dienā tām varēs piekļūt lietotnē *Loquiz*, ko veikalos *App Store* vai *Google Play* var iegūt bez

maksas. Organizatori iesaka braukt ar velosipēdu, bet varēs spēlēt arī nūjotāji un kājāmgājēji, pieslēgties varēs no jebkuras vietas pasaulē. 9. maijā 12.00 *Kino pedāļa* feisbuka tiešraidē tiks atklāti kodi, lai piekļūtu izvēlētajai spēlei.

Cilpošanai vajag:

- lejupielādēt bezmaksas lietotni *Loquiz*;
- izvēlēties spēli;
- pašiem izplānot attiecīgu ga-

ruma maršrutu vietā, kur atradīsieties sestdien, 9. maijā;

- sagatavot velosipēdu, ierīci ar internetu un GPS pieslēgumu un apdomāt, kā to droši turēt brauciena laikā, jo jautājumi parādīsies ik pēc 500 m – 1 km;
- 12.00 pievienoties tiešraidei *Kino pedāļa Facebook* lapā, lai saņemtu kodu un instrukciju.

Informācija: www.kinopedalis.lv.

KONCERTS

KĀ TOP MŪZIKA?

Liepājas simfoniskais orķestris internetā piedāvā aizraujošo koncertu *Radīšanas noslēpumi*, kas jauniešiem un bērniem koncertzālē *Lielais dzintars* atskaņots 2016. gada aprīlī.

Orķestris kopā ar mūziķi Egīlu Šēferu dod iespēju ielūkoties procesa aizkulisēs. Kā komponisti rod iedvesmu? Kā mūzika atver durvis uz jūtu pasauli vispirms pašiem mūziķiem un pēcāk arī klausītājiem? Kā notiek nošu rakstīšana, iestudēšana, diriģenta darbs ar orķestri? Koncertierakstu var atrast mājaslapas www.liepajassimfoniskais.lv galerijā.

GRIBU ZINĀT

Dāvanas un pirkumi – pakomātā

„Nopirku mazmeiņai uz dzimšanas dienu kleitu, bet nedrīkstu to aizvest. Ko darīt?”

Viens variants ir izmantot pakomātu. Kāds kuldīdznieks dalās pieredzē: „Visu ārkārtējās situācijas laiku dzīvoju Kuldīgā. Man no Rīgas regulāri jāsaņem paciņas ar dažādu tehniku, kas jāizmēģina, pēc tam izsakot savu viedokli. Ļoti vienkārši un droši var saņemt un sūtīt pakomātos.”

KĀ NOSŪTĪT?

Jānoskaidro, kādā pakomātā saņēmējam ērtāk. Vissvarīgākie dati šajā procesā ir saņēmēja tālruna numurs.

Sūtījumu var iesaiņot kartona kastē, polietilēna maisiņā, aplīmējot ar līmlenti. Trauslus priekšmetus vēlams iesaiņot burbulplēvē, papīrā vai auduma gabalā.

Pie pakomāta jāizvēlas atbilstošs skapīša izmērs, valsts, uz kuru sūtījums jānogādā, un pakalpojums – *pakomāts*. Tad jāiz-

Kuldīgā darbojas visu trīs Latvijas uzņēmumu pakomāti.

● *Omniva* – pie veikaliem *Rimi* un *Elvi*.

● *DPD* – pie *Elvi*. Ja sūtījumu gribat tikai saņemt, to var piegādāt arī degvielas uzpildes stacijā *Circle K*.

● *Latvijas Pasta* pakomāts – veikalā *Alk Outlet* (vecajā *Elvi* Smilšu ielā).

vēlas tas punkts, uz kuru paciņai jānododas, jāievada savs un saņēmēja tālruna numurs. Pēc tam jāsamaksā karšu terminālī. Tiks izdrukāta adrešu karte, kas jāuzlīmē uz paciņas. Jāpārlicinās, vai saņēmēja dati ir norādīti pareizi. Kad skapīša durvis būs atvērušās, tajā varēs ielikt paciņu. Pēc tam jāpaņem čeks, lai saglabātu sūtījuma numuru.

KĀ SAŅEMT?

Līdzko sūtījums ielikts skapītī,

saņēmējam tiks nosūtīta īsziņa ar sešciparu durvju atvēršanas kodu un pakomāta adresi.

Pakomātā ar pirkstu jāuzspiež uz ekrāna, lai aktivizētu sākumlapu. Izvēlnē *Saņemt sūtījumu* jāievada kods. Skapītis atvērsies. Pēc tam durvis jāaizver.

Ja iepērkaties interneta veikalā, var izvēlēties, kurā pakomātā sūtījumu saņemt. Pircējs var izvēlēties arī samaksas formu, piemēram, maksāt pakomātā preces saņemšanas brīdī. Ekrānā jāievada durvju kods, parādīsies paziņojums par maksu ar karti. Pēc samaksas skapītis atvērsies.

CIK DROŠI IR SŪTĪT?

Kā rāda pieredze, tas ir droši. Pie visiem pakomātiem ir videonovērošanas kameras un signalizācija. Ja gadās kāds misēklis, nekavējoties jāsaazinās ar attiecīgā pakomāta klientu atbalsta centru.

Sagatavoja

Inguna Spulniece

VIRTUVĒ

Pavasaris uz šķīvja

Katrīna Spulniece-Aišpure, uztura speciāliste

Pašmāju dārzeņu un augļu pagaidām ir maz, tādēļ ir vērts izmantot savvaļas augus, ko pārsvarā uzskatām par nezālēm, piemēram, jaunās nātres, gārsas, virzu, balandas un citas, kas dos vitamīnus un minerālvielas.

Tāpat jābūt ēst pašu vai zemnieku izaudzētos redīsus,

kuru lapas nav jāmet ārā, bet jāpievieno salātiem vai zaļajam kokteilim. Arī lapu salāti jau saauguši. Protams, ēdami ir dārzeņi, kas vēl glabājas no pagājušā rudens: burkāni, bietes, kartupeļi, kāposti un citi.

Veselīgs un sabalansēts uzturs nav iedomājams bez kārtīgas dārzeņu devas, vēlams atvēlēt pat pusi šķīvja, kombinējot tos ar graudaugiem un liesiem olbaltumvielu produktiem, kā gaļu, zivis, piena produkti, pākšaugi.

Nātru kotletes

Vajadzēs: vārītus griķus, jauno nātru galotnītes, pāris olu, sīpolu, dažas ķiploku daiviņas, sāli un piparus, mazliet miltu, eļļu cepšanai.

Kā pagatavot. Nātres vāc ar cimdkiem, lai nesadzeltos, un vajadzēs diezgan daudz, jo, termiski apstrādājot, tās saplok. Galotnītes saplūc,

noskalo, applaucēt karstā ūdenī nav obligāti, bet to var darīt, tad ar nazi smalki sakapā. Jauc kopā ar vārītiem griķiem, pievieno trīs četras olas, lai veidotos masa, kas turas kopā, pievieno smalki sagrieztu sīpolu, ķiploku, sāli un piparus, dažas ēdamkarotes miltu (vēlams, pilngraudu). Samīca viendabīgu masu, taisa plāceniņus un eļļā cep zeltaini brūnus. Pasniedz ar krējumu un vārītiem kartupeļiem. Var ēst arī aukstas.

Šādām kotletēm par pamatu griķu vietā var izmantot sadrupinātu rupjmaizi, maltas vārītas pupiņas. Sasmalcinātas nātres var pievienot arī gaļas kotletēm.

Nātru un biezpiena pīrāgs

Vajadzēs: 350 g saldētas kārtainās mīklas, 300 g biezpiena, 200 g nātru, 2 olas, sāli.

Kā pagatavot. Kārtaino mīklu atkausē, izrullē un ieklāj cepamajā traukā, kurā pirms tam ieliek cepampapīru vai arī ietauko. Biezpienu sajauc ar sakapātām nātrēm, olām, sāli un garšvielām. Masu liek uz mīklas pamatnes, izlīdzina, cep cepeškrāsnī 180 grādos apmēram 30 minūtes.

Biešu un pieneņu lapu salāti

Vajadzēs: 2 vārītas bietes, sauju pieneņu lapiņu, 1 tējk. etiķa (piemēram, aveņu), 1 ēd.k. olīveļļas, zaļumus (piemēram, pētersīļus), sāli, piparus.

Kā pagatavot. Bietes sagriež salmiņos, piejauc tīras, saplucinātas pieneņu lapiņas. Pārlej ar mērci, ko gatavo, sajaucot olīveļļu, etiķi, zaļumus, sāli un piparus.

Svaigie salāti ar redīsiem un paipalu olām

Vajadzēs: 200 g rukolas, spinātu un citu zaļo lapu salātu, 8 redīsus, 1 sarkano sīpolu, 5 novārītas paipalu olas, 3 ēd.k. dīgstu, 1 ēd.k. ķirbju sēklu, mērcei 3 ēd.k. olīveļļas, 2 ēd.k. citronu sulas, sāli, šķipsnu cukura, melnos piparus.

Kā pagatavot. Lielā bļodā saber salātu lapiņas. Redīsus sagriež šķēlītēs, sīpolu – gredzenos, pieber klāt. Vārītas paipalu olas pārgriež uz pusēm, pievieno un visu viegli apmais. Salātus pārber ar dīgstiem un ķirbju sēklām. Pagatavo mērci, sastāvdaļas kārtīgi sajaucot, pārlej salātiem un pasniedz.

DABĀ

Lai pārgājiens izdots

Kad nevar ceļot ārpus valsts, ir īstais laiks plānot izbraucienu vai pārgājienu dabā tepat Latvijā. Daži padomi, kā tam sagatavoties.

NOLŪKS UN GALMĒRĶIS

Viens no populārākajiem mērķiem ir apskatīt interesantus un neiepazītus vides objektus. Pārgājiena plānošana jābūt ar to, ka apskates vietas jāatzīmē kartē. Pēdējos gados izplatīta vēlme ir nokļūt cilvēka neskartās vietās, kurās jūtama mazāka civilizācijas ietekme. Tad īpaši jāplāno ēdienreizes un jāizvēlas ekipējums.

Ja pārgājiena mērķis ir sportisks un gribas pārbaudīt savu izturību, būtiska ir apģērbu un apavu izvēle. Nevajag arī pārcensties ar eksotisku maršrutu – drošāk atrasties apdzīvotā vai vismaz daļēji apdzīvotā vietā, kur ir transports, veikals vai nepieciešamības gadījumā palīdzība. Nav ieteicams piedzīvojumā doties vienatnē.

Savukārt, ja mērķis ir mierpilni atpūsties un pastaigāties, piemērotas būs dabas takas ar paredzamu maršrutu.

VIETAS IZPĒTE

Jāņem vērā gājiena mērķis un ilgums – vai tas ir vienas vai vairāku dienu. Objektīvi jāizvērtē spējas un distance: ja šis ir pirmais pārgājiens dzīvē vai pēc ilgāka laika, ieteicams ne vairāk par 20 km dienā. Jāizdomā, kā doties uz sākuma punktu un atpakaļ. Ja ar automašīnu, labāk plānot apla maršrutu, lai sākums un beigas ir vienā un tajā pašā vietā. Neatkarīgi no vietas ieteicams doties ceļā rīta agrumā, ierēķinot laika rezervi. Pētot maršrutu, jāpievērš uzmanība reljefam, atpūtas un apskates vietām, kā arī tam, cik tālu no apdzīvotām vietām atradīsieties.

INVENTĀRS

Tas būtiski ietekmē pārgājiena kvalitāti. Tā nav tikai telts, guļammaiss vai uzlādēta telefona baterija, bet arī ērti, ūdensnecauro-

laidīgi apavi un apģērbs, maiņas drēbes, galvassega, iepriekš sagatavotas maltītes un ūdens, pulkstenis, nazis, karte, kompass, svilpe un luksturītis. Pārgājienā nekad neej ar jauniem un neievācītiem apaviem! Mugursoma nedrīkst būt smaga. Ja daudz vietas aizņem pārtika un dzērieni, maršrutu plāno tā, lai var iepirkties veikalā vai pusdienot kafejnīcā.

PIEMĒROTS APĢĒRBS

Pārgājieni dabā prasa atbilstošas bikses un ūdensizturīgu jaku, lai tie izturētu jebkurus laikapstākļus. Tāpat nav vērts pirkt speciālu apģērbu no vizitīgākā auduma, ja jau nākamsezon tas šķiet morāli novecojis.

LAIKA PROGNOZE

Vairākos uzticamos laika ziņu portālos jāpārbauda prognoze izvēlētajai vietai.

MĀJDZĪVNEKS

Vitamīnus – pavasarī un rudenī

Mana kaķene visu gadu met spalvu. Kaut ir īsspalvainā, visas mēbeles nospalvotas. Varbūt trūkst vitamīnu?

Atbild Kuldīgas veterinārārste, ambulances un patversmes *Mīlās ķepiņas* īpašniece Marita Līdaka: „Gan kaķiem, gan suņiem vēlams pavasarī un rudenī vismaz mēnesi dot vitamīnus. Var dot arī ilgstoši –

līdz pat trim mēnešiem. Ar barību dzīvnieki neuzņem tik daudz minerālvielu un vitamīnu. Īpaši tie kaķi, kas dzīvo tikai iekšā, saņem tikai to, ko saimnieks piedāvā, – sauso un slapjo barību. Tajā nav visa vitamīnu klāsta. Tos parasti iesaka izvēlēties no profesionālo preču līnijām, un tos dakteris ieteiks katrā veterinārajā aptiekā vai klīnikā.

Vitamīniem ir dažāds sastāvs, un tabletes ir grauzamas, košļājamas, pastas veidā. Ar zālīti dzīvniekam nepietiks, kaut gan, kamēr svaiga, tas to ēdīs. Dzīvnieki zāli vairāk ēd tāpēc, lai kuņģi iztīrītu no kādiem parazītiem, mikroorganismiem. Īpaši suņiem ir tipiski zāli saēsties un atņemt. Kaķiem tas nav tik raksturīgi.

Bet spalva dzīvniekam mainās visu gadu. Intensīvāks parasti ir pavasaris un rudens, bet viss atkarīgs no laika apstākļiem – jo ilgāk nav kārtīgas ziemas, jo ilgāk kažoks nenomainās. Tas pats ir pavasarī – tādā kā šogad, kas ar vēsumu velkas garumā. Dzīvnieks nesaprot: vajag biežāku vai plānāku kažoku vai nevajag.”

PĀRDOD

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, iebūvējamus skapjus, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Plašs žāļūziju piedāvājums. Veic mērīšanu un montāžu. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638.

Pārdod **METĀLA JUMTUS** un noteksis-tēmas no ražotāja. Cena no 5,50 EUR/m². Tālr. 20211377.

Pārdod **KARTUPEĻUS**. Tālr. 28321080.

Pārdod **KARTUPEĻU** sēklu 'Vineta'. Tālr. 29443507, 29904653.

ZEMĒJU stādus. Tālr. 20276661.

Pārdod **MEDU** (3 l – 18 eiro) ar piegādi mājās svētdien, 10. maijā. Tālr. 26441406.

PIENA TEĻUS. Tālr. 29458514.

Svētdien, 10. maijā, z/s *Mazputnēni* pārdos dažādu krāsu un šķirņu **JAUNPUTNUS**. Vārmē 8.40, Kuldīgā 9.10, Īvandē 9.40, Ēdolē 10.00, Alsungā 10.30, Vilgālē 11.05, Snēpelē 11.25, Laidos 11.55, Skrundā 12.20. Tālr. 25463353.

Pārdod **ZIVJU** mazuļus dīķiem, bezmaksas piegāde. Tālr. 20008741.

SIA *Vēvers* pārdod priedes skaidu kurināmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena 120 eiro. Tālr. 26651831.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar piegādi Kuldīgā, 123,20 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

Sausus **DĒĻUS, BRUSAS**, malkas zaģi. Tālr. 20276661.

Sausu, skaldītu meža **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Pārdod 3 m **MALKU** ar piegādi. Minimālais apjoms 20 m³. Tālr. 20514042.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumu **MALKU**, skaldītu malku, 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Pārdod skaldītu lapkoku **MALKU**. Gatavojam pēc vajadzīgā garuma un rupjuma. 10 berkubi – 250 eiro. Tālr. 29562735.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 28750000.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 22377474.

Pārdod ar piegādi skaldītu lapkoka **MALKU** vajadzīgajā garumā. Tālr. 29145960.

BŪVKOKUS no vecas mājas. Tālr. 29363982.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

SMILTI, granti, piegāde. Tālr. 22377474.

Svaigus un trūdējušus **KŪTSMĒSLUS** maisos ar piegādi. Maiss – 3 eiro. Tālr. 26518070.

Zirga **MĒSLUS**, piegāde. Tālr. 29974786.

TRŪDMĒSLUS. Tālr. 26823474.

TRŪDZEMI, kūtsmēslus, kūdru, mulču. Tālr. 29560885.

PATEICĪBA

Paldies apbedīšanas birojam *Vita Brevis*, Kuldīgas sociālajam dienestam, SIA *Palēteries*, kaimiņiem un draugiem, izvadot SKAIDRĪTI STALTMANI smilšu kalniņā. Māsa Līvija

Viss par reklāmu
Kurzemniekā!
Tālrunis 63324881.

PIEMINOT

VOLDEMĀRS VĀRPIŅŠ (10.10.1929. – 30.04.2020.)

90 gadu vecumā mūžības ceļā devies ilggadējais Vārmes pamatskolas direktors Voldemārs Vārpiņš. Viņš 21 gadu vadīja Vārmes pamatskolu un mācīja vēsturi. Vairākas vārmenieku paaudzes izaugušas ar viņa aizraujošajiem vēstures stāstiem, ar cieņu un mīlestību uz savu skolu. Voldemārs pats no mazotnes bija radis strādāt, tādēļ to mācīja arī skolēniem un pedagogiem. Vārmes skolas parkā aug viņa kopā ar skolēniem stādītie koki, un daudziem atmiņas par skolas gadiem saistītas ar direktoru Vārpiņu.

*Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd,
tas paliek un mirdz.*

/V.Egle./

Izsakām līdzjūtību Voldemāra tuvajiem cilvēkiem.

Patiesā cieņā – Vārmes pamatskolas kolektīvs

LĪDZJŪTĪBAS

*Tu būsi debesīs, zemē,
Tu vējā un saulē,
Tu savējo sirdīs,
Tie tevi neaizmirsīs.*

/V.Kokle-Līvija./

Skumstam kopā ar tuviniekiem, Tautas lietišķās mākslas meistarū, ilggadējo studijas *Ķocis* dalībnieku KĀRLI ŠĶIPSNU mūžībā pavadot.

TLMS *Ķocis*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību KĀRLA ŠĶIPSNAS piederīgajiem, viņu zaudējot. Otrās sekcijas kaimiņi Dzintaru ielā 2

*Es esmu augšāmcēlšanās un dzīvība;
kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs, un
ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs
nemūžam!*

/Jāņa evaņģēlijs 11:25–26/

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Anitai un Kristīnei, ARHOLDU PRIEDIŅU mūžības ceļos pavadot.

Rendas ev. lut. draudze

*Lūgšim svēcēm rādīt gaismu,
Skujām taku izrotāt.*

*Dosim līdzī smilšu sauju,
Ziedus mūža gājumam.*

/V.Kokle-Līvija./

Izsakām līdzjūtību Anitai un Kristīnei, savu cilvēku zaudējot.

Vasečko, Burmeisteri un Neilande

*Tavs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt...*

/S.Kaldupe./

Visdziļākā līdzjūtība Edgaram un Gitai, sievu un mammu AUSTRU mūžībā pavadot.

Brēdiķi

*Vedat mani dziedādami,
Nevedat raudādami,
Lai iet mana dvēselīte
Pie Dieviņa dziedādama.*

/T.dz./

Izsakām līdzjūtību Kļaviņu ģimenei, AUSTRU zemes klēpī guldot.

Sekcijas kaimiņi

*Man palikuši tavi vārdi,
Man palikusi tava sirds,
Un liekas, ka ikvienā zvaigznē
Vēl tavas acis pretī mirdz.*

/M.Jansone./

Visdziļākā līdzjūtība Montai Orlovai un pārējiem piederīgajiem, no māsas atvadoties.

Kolēģi Turlavas pamatskolā

*Un balti vēji klusām meža malā stāv,
Jo tiem nav atļauts tevi šodien modināt.*

/O.Vācietis./

Skumju brīdī esam kopā ar Montu un ģimeni, māsu ĒRU mūžībā pavadot.

Burtnieku mājas kaimiņi

*Uz spārniem dzērves nes jau pavasari,
Un piesaulē jau vizbullītes zied.
Un ir tik skumji, ir tik ļoti skumji,
Kad tieši tagad tev bij jāaiziet.*

/J.Ziemeļnieks./

Izsaku visdziļāko līdzjūtību Ēras ģimenei, radiem un draugiem, ĒRU smilšu kalniņā pavadot.

Valijas tante

*Ar plaukstošiem bērziem atnāca vēji,
Ar plaukstošām cerībām aizgāja sirds.*

/F.Bārda./

Visdziļākā līdzjūtība Līgai, no māsas uz mūžu atvadoties.

Turlavas pamatskolas 8. klase

*Nevar pazust tas, ko mīli,
Nezūd darbs, kas krietni veikts.
Arī tad, ja mūža gājums
Šķiet pārāk negaidīti beigts.*

/A.Krūklis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Sandrai Grīnvaldei un viņas tuviniekiem, no māmuļas un omas atvadoties.

Rātskunga ielas 2. mājas iedzīvotāji

*Noriet saule vakarā,
Meža galus zeltīdama;
Nolīkst klusi sirmā galva,
Saules ceļu aiziedama.*

/T.dz./

Sandriņ, esam kopā ar tevi un ģimeni, mammu ALVĪNI STRAZDIŅU mūžībā pavadot.

Kolēģi Kurzemniekā

*Ir aplkusi soļi,
Vien paliek mīlestības gaišais stars.*

/O.Vācietis./

Izsakām līdzjūtību Ženijai, no ARTŪRA atvadoties.

Līze, Mārīte, Alma

*Tavs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.*

/S.Kaldupe./

Visdziļākā līdzjūtība Romānam un tuviniekiem, no tēta atvadoties.

Bijušie 11.b klasesbiedri

PĒRK

Vēlamies iegādāties **ĪPAŠUMU** dzīvošanai Kuldīgas novadā, vēlams, Rumbas pagastā. Varam mainīt pret divstāvu dzīvokli Kuldīgā. Tālr. 26726393.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 29165063.

TRAKTORUS, piekabes, inventāru, vieglās automašīnas. Tālr. 26104984.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

Oša, ozola **ZĀGBALĶUS**. Tālr. 29428876.

Pērk visu veidu **APALĶOKUS** pie ceļa. Tālr. 28690422.

Sausus skujkoku **BALĶUS** diametrā no 20 cm, garums – 6 m. Samaksa uzreiz. Tālr. 26849207.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJĻOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

 SIA *Kurzemes Gaļsaimnieks* – **BUĻĻUS, GOVIS, TELES**. Tālr. 63454845, 29427543, 26569362.

SIA *Valinda* – **LIELĻOPUS, JAUNĻOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

VĪNGLIEMEŽUS no 3 cm diametrā, braucu pie klienta. Tālr. 26284210.

VĪNGLIEMEŽUS no 3 cm diametrā: Kuldīgā, Planīcas ielā 7a, tālr. 25200298; Skrundā, Liepājas ielā 4, tālr. 25321178.

Dārgi pērk apaļas un ovālas necaurspīdīga **DZINTARA** krelles. Tālr. 20323336.

MĒSLUS, melnzemi. Tālr. 26207171.

MAJJA ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz 11. maija 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Cik dalībnieku darbosies Suitu parlamentā?

Atbilde. Latvijā katru gadu tiek pārdots 17 000 tonnu riepū.

Pareizi atbildējuši: Aija Usne, Ausma Kreidere, Gunta Folkmane, Ingars Neimanis, Lilija Baukše, Indra Grandava, Daina Gerente, Velta Višņevska, Rasma Stepe, Gunta Grundmane, Daina Brūkle.

 KUREKSS SIA

**PĀRDOD DAŽĀDA
IZMĒRA UN KVALITĀTES
ZĀGMATERIĀLUS**

 "Graudupi", Tārgales pagasts, Ventspils novads

 Darbdienās: 8:00 - 17:00
S., Sv.: brīvs

 Dainis Kūla - 29113913

 www.kurekss.lv

VĀRDADIENAS

No 9. līdz 16. maijam
 9. Klāvs (1128), Einārs (1066), Ervīns (1313)
 10. Maija (6397), Paija (16)
 11. Milda (552), Karmena (134), Manfreds (16)
 12. Valija (1632), Ināra (6954), Ina (2610), Inārs (328)
 13. Irēna (6315), Irīna (1115), Ira (521), Iraida (131)
 14. Krišjānis (1267), Elfa (69), Aivita (258), Elvita (215)
 15. Sofija (5356), Taiga (172), Airita (191), Arita (596)
 16. Edvīns (1982), Edijs (1905)
 Populārākie: **Ināra un Edvīns.**

„Beidzot arī man ir šie svētki!”

Aivita Staņeviča, Skrundas novada tūrisma un uzņēmējdarbības atbalsta centra vadītāja:
 – Mamma ar vīramāti esot izdomājušas, ka sauku mani par Eviju. Jau uzrunājušas par Evucīti, bet vārdu pierēģistrēt gājis tēvs. Atņākot nolīcis visus fakta priekšā, ka būs Aivita. Mamma ar omu nošausminājušas, ka iedots vārds, kāds kalendārā nemaz nav rakstīts. Nu tēvs jau miris, un nevaru paprasīt, kādēļ tā izvēlējas, bet mēs ar mammu smejamies, ka droši vien jaunībā kāda brūte tādā vārdā bijusi. Dzīvojām Ogrē, un skolā biju vienīgā Aivita. Daudzi sauca mīļvārdiņā par Aicīti. Kad atbraucu uz Skrundu, dzirdēju, ka vēl vienai ir tāds vārds. Neticēju, ka tā var būt. Gribējās redzēt, kā viņa izskatās. Bet nu jau feisbukā redzu, ka šur tur pa Aivitai ir. Kalendārā vārds ierakstīts 1996. gadā. Bija savādi, ka beidzot arī man ir šie svētki. Vienmēr gribēju, lai būtu, un nu – lūdzu! Piešķir un vēl tik burvīgā laikā – maija vidū! Bieži vien datums iekrīt otrajā svētdienā, kad ir Mātes diena. Tad man dubultsvētki. Kā jau pavasarī, bieži dāvina puķes podiņos. Man tas ļoti patīk.

JOKI

Cilvēka smadzenes ir unikāls mehānisms. Tas teicami funkcionē visu diennakti no dzimšanas līdz pat tai dienai, kad tiek nopirkts televizors.

– Mans vectētiņš testamentu pārrakstīja sešas reizes.
 – Pats vainīgs! Nevajadzēja ņemt par sievu latviešu valodas skolotāju!

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties A, B, BE, C, CE kategorijas, 95. koda kursiem. Sākums 18. maijā. Sīkāka informācija pa tālr. 29182826, 29491388.

PĀRVADĀ mēbeles, izved vecās mēbeles. Tālr. 22377474.

Auto **DEZINFEKCIJA** ar ozonu. Tālr. 26593709.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

JUMTU MAIŅA un remonts, fasādes darbi, telpu remonts, materiālu piegāde. Tālr. 22489517.

Veic **CELTNIECĪBAS DABUS** mājās un dzīvokļos. Tālr. 22145256.

ELEKTRIKIS. Tālr. 26279280.

SADZĪVES TEHNIKAS remonts izbraukumā. Tālr. 27501427.

Kvēpu filtru DPf, EGR, IMMO, ECU motora vadības bloku programmēšana un **RE-MONTS.** Tālr. 29242556.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA.** Tālr. 28358514.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; meža audzes novērtēšana; cirsmu dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana. Tālr. 27226777.

Visu veidu **ZĀĢĒŠANAS** darbi. Tālr. 28958135.

Ātri saskaldū **MALKU.** Tālr. 26449395.

Ātri un lēti ierīko **DZIĻURBUMU.** Tālr. 29605105, 28205914.

Tīra **AKAS.** Tālr. 26018109.

Tīra **AKAS.** Tālr. 27448331.

Tīrām **DZIĻURBUMUS.** Tālr. 29296723.

PLĀUJ zāli un krūmus. Tālr. 28958135.

Labi **SATRŪDĒJUŠI** govīs **KŪTSMĒSLI.** Lai labi aug! Tālr. 29590704.

PIEMINEKĻI, FUTRĀĻI, SĒTIŅAS Baložu ielā 6 (blakus pastam). Tālr. 28666270.

SKRUNDAS APBEDĪŠANAS BIROJA jaunā adrese: **LIEPĀJAS IELA 20, SKRUNDA.** Tirgojam futrāļus, pieminekļus. Tālr. 29533360.

LAIKA PROGNOZE

Pērkons zemi nesusildīs

Iespējamo Covid-19 ierobežojumu samazināšanu pēc sinoptiķu prognozēm varam sagaidīt ar nelielu lietu, būs dzirdams pērkons, tomēr gan brīvdienās, gan nākamās nedēļas pirmajā pusē spīdēs saule, būs nedaudz mākoņains, turpināsies sausums sējumos un paaugstināta ugunsbīstamība mežos.

Pēc Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra (LVĢMC) informācijas, Kurzemes mežos nav tik augstas ugunsbīstamības kā valsts centrālajos rajonos, toties sausums lauksaimniecības zemē ir lielāks. Pēc standartizētā nokrišņu daudzuma indeksa (SPI), kas tiek izmantots apdrošināšanai, aprīļa beigās Alsungas novadā tas jau tuvojās ekstremā-

lai robežai (-1,97), Kuldīgas un Skrundas novadā attiecīgi -1,49 un -1,67, kas atbilst indeksam *ļoti sauss*. Visaugstākie rādītāji ir Liepājas pusē, Grobiņā un Durbē.

Maijs kādreiz tika uzskatīts par mēnesi, kad sāk zibeņot un parādās pērkona lietus. Taču tagad šīs Latvijas apstākļiem parastās vasaras dabas parādības tiek novērotas arī tādos gadalaikos, kad agrāk tās nebija ierastas. LVĢMC novērojumos pērkons un zibens fiksēts arī pērn decembrī Grobiņā. Dabas pētnieki skaidro, ka pērkons rodas tad, kad bijusi silta gaisa masa un notikusi mākoņu izplešanās, bet ne vienmēr līdz ar to sasilst augsne, lai uz tās sēdētu bez bažām apsaldēties. Meteostacijas rāda, ka sestdien

Viduskurzemē gaisis iesils līdz +15, svētdien pat līdz +17 grādiem (uz Rīgas pusi vēl siltāk, bet jūras piekrastē ap Ventspili un Liepāju – vēsāk), savukārt naktīs būs diezgan dzestras (no +2 līdz +4). Naktī uz pirmdienas pie mums uzlīs, brīvdienās valdīs dienvidu vēji, kurus nedēļas sākumā nomainīs rietenis. Pirmdienā būs mākoņaina, vakarpusē uzspīdēs saule, otrdien tā slēpsies aiz mākoņiem un atkal nedaudz līs. Nedēļas pirmajā pusē temperatūra dienā nebūs augstāka par +8, +9 grādiem, bet naktī uz trešdienu pat nokritīs zem nulles.

Daina Tafelberga

PĀRDOD viegli uzstādāmas **SILTUMNĪCAS:**

- 2 x 3 m – 140 EUR
- 3 x 4 m – 180 EUR
- 3 x 6 m – 220 EUR
- 3 x 8 m – 265 EUR

Ar izturīgu armēto plēvi. Piedāvājam arī polikarbonāta siltumnīcas. Aizvedīsim. **T. 27848667.**

SIA **LATEIRA**

pērk CIRSMAS, MEŽA ĪPAŠUMUS.

- Palīdz noformēt dokumentus,
 - veic cirsmu iestigošanu, dastošanu, novērtēšanu.
- Tālr. 63428509, 27020562, 29997742, fakss 63428523, e-pasts: info@lateira.lv.

A/s Talsu mežrūpniecība, Dumpīšu iela 3, Stende, Talsu nov., LV-3257

PĀRDOD:

- virpotus, mizotus skuju koku mētus:
- žogu, sētu izgatavošanai,
- šūpoļu, bērnu laukumu izgatavošanai,
- augļu kociņu, krūmāju nostiprināšanai,
- dīķu, upju krastu nostiprināšanai u.c. lietojumam;
- apdares, apšuvuma dēļus;
- mulču.

Kontaktpersonas: Gatis, 26538894, Oskars, 22044160; tālr. 63274257.

Room GOLDINGEN & VIENKĀRŠI LABS EDIENS

Ja gribi strādāt draudzīgā kolektīvā un iemācīties ko jaunu. Ja ēdiena gatavošana ir tavs aicinājums, tad piesakies un pievienojies mūsu komandai.

Piedāvājam darbu picu cepējam.
 Picas cept iemācīsim.
 Atalgojums līdz 3,50 EUR/stundā.
 CV sūtīt e-pastā: propellerfoodie@gmail.com, vai ienāc parunāties Baznīcas ielā 2, Kuldīgā. SIA Propeller Foodie, 51203049281.

VIKA SIA «Vika Wood» kokzāģētava **PĒRK** egles un priedes zāģbaļkus.

Sīkāka informācija pa tālruni **26443376.**
 Papildu informācija www.vikawood.lv.

LOGI UN DURVIS Pavasara atlaides logiem **līdz 38%** Akcija līdz 31.05.2020.

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

Kuldīga, Vakara iela 15. www.montaznieksde.lv
 Tel. / fax 63323281, mob. 26179829 **MONTĀŽNIEKS DE**